SFÂNTUL

CHIRIL
AL TUROVULUI

RUGĂCIUNI

pentru

FIECARE ZI A SĂPTĂMÂNII

şi

CANOANE DE POCĂINȚĂ

SFÂNTUL CHIRIL AL TUROVULUI, HRISOSTOMUL RUSIEI KIEVENE

Rugăciuni pentru fiecare zi a săptămânii și canoane de pocăință

Stil vechi Stil nou,

28- Aprilie / 11 MAI

Zi de pocăință

SFÂNTUL
CHIRIL AL TUROVULUI

Rugăciuni pentru fiecare zi a săptămânii și canoane de pocăință

Traducere din limba rusă veche de
Adrian Tănăsescu-Vlas

editura Σοφία
București

Redactor: Diana-Cristina Vlad

Coperta: Mona Velciov

Traducere din limba rusă veche după: *Tvoreniia sviatago otța naşego Kirilla*, episkopa Turovskago, Kiev, 1880; Melnikau A., *Kirîl, episkap Turauski: jîțțio, spadcîîna, svetapogliad*, ed. a 2-a, Minsk, 2000; Ponîrko N., *Pokaiannîie kanonî Kirilla Turovskogo (voprosî atribuții)*, 2004.

© Editura Sophia, pentru prezenta ediție

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
CHIRIL AL TUROVULUI, sfânt
Rugăciuni pentru fiecare zi a săptămânii și canoane de pocăință / Sfântul Chiril al Turovului; trad. din limba rusă veche de Adrian Tănăsescu-Vlas – București: Editura Sophia, 2015
ISBN 978-973-136-452-0

I. Tănăsescu-Vlas, Adrian (trad.)

243

RUGĂCIUNI PENTRU FIECARE ZI A SĂPTĂMÂNII

Rugăciuni pentru ziua duminicii

Rugăciune după Utrenie

Slavă Ție, Doamne, Dumnezeul meu, că m-ai învrednicit să văd ziua preasfintei Tale învieri, întru care ai slobozit sufletele dreptților, care erau legate în iad! De această slobozenie, Stăpâne, doresc şi eu: dezleagă-mă pe mine, cel legat cu păcate multe! Strălucească lumina harului Tău în sufletul meu cel întunecat, că ştiu îndurările Tale nenumărate şi iubirea Ta de oameni cea negrăită, că dintru neființă întru ființă m-ai adus şi cu asemănarea chipului Tău m-ai împodobit, cu cuvânt şi cu înțelegere mai presus de dobitoace m-ai înălțat şi stăpân m-ai pus al făpturii toate. Tu,

Cel ce ştii vremurile şi anii vieţii mele, din tinereţile mele şi până acum Te-ai îngrijit mult să mă mântuiesc şi vrei să mă ai împreună-vorbitor cu preafrumoasa ceată a îngerilor Tăi – iar eu, ticălosul, împiedicatu-m-am cu mintea spre voia mea, prin iubirea trupească m-am aruncat în tina cea de ruşine a păcatului şi de harul Tău m-am îndepărtat. Şi pentru aceasta suspin din adâncul inimii şi lăcrimez cu sufletul meu cel îndurerat: la Ziua Judecăţii mă gândesc, şi slăbesc cu totul. Cum mă voi afla acolo? Ce cuvânt de răspuns voi da pentru păcatele mele? Ce hotărâre va fi mie de la Judecătorul? Unde voi ascunde mulţimea fărădelegilor mele? Că nu este cine să ajute, nici cine să izbăvească, şi ce voi face, Doamne al meu, Doamne? Nu ştiu de cine mă voi apropia ca să se mântuiască sufletul meu. Vremea vieţii mele puţină este: pentru aceasta, pironeşte trupul meu de patima Ta. Să nu mă aflu gol de faptele cele bune, să nu mă fac de batjocura dracilor, că, iată, ca un prunc am fost împiedicat de vrăjmaşul meu, căzut-am în pieirea cea mai de pe urmă. Nu a mai fost alt om păcătos ca mine, că prin faptele mele

rele l-am alungat pe îngerul păzitor al sufletului meu şi l-am primit pe pierzător, care pune în inima mea cele necuvioase. Tu însă nu mă lăsa să pier până în sfârşit, Iisuse, nume bun! Cela ce din ţărână m-ai zidit şi viaţă mi-ai dăruit, caută spre smerenia mea, că deşi am greşit fără număr, n-am înălţat spre dumnezeu străin mâinile mele, nici nu m-am deznădăjduit defel, căci am cugetat la chipul iubirii Tale de oameni, pe care ai arătat-o asupra celor ce au păcătuit mai înainte. De David îmi aduc aminte, care după ce a primit darul prorociei a căzut în groapa preacurviei, dar pocăindu-se Ţie, Dumnezeului şi Făcătorului, s-a făcut vrednic de harul Tău. Şi pentru Ahav Însuţi vesteşti cuvânt prorocului, grăind: „Nu voi face lui răul pe care l-am zis mai înainte, că l-am văzut cum umblă tânguindu-se, mâhnit pentru păcatele sale!" Aşa, Doamne, şi încă voi adăuga, plângând, înaintea Ta rănile mele mari şi anevoie de vindecat. Manase a nelegiuit mult, tot Israilul spurcând şi pe Tine, Dumnezeul părinţilor săi, mâniindu-Te, şi a fost dat spre caznă celui de alt neam, care l-a închis în vas de aramă şi ca pe un

dobitoc îl hrănea cu iarbă – şi, văzând pierzarea sa şi pomenind păcatele sale pe care le făcuse înainte, a strigat din lanţuri către Tine, Dumnezeu Făcătorul, şi prin nădejde a fost scos de acolo în chip preaslăvit: aşijderea şi eu toate răutăţile le-am făcut în viaţa mea şi nevrednic m-am făcut de mila Ta – şi cum voi căuta spre înălţime, către Tine? Cum mă voi arăta feţei Tale după ce am sfâşiat haina cea dintâi, ţesută mie de Dumnezeu, şi am spurcat veşmântul trupului meu? Ci Tu curăţeşte-mă, ca un Mântuitor, şi iartă-mă, ca un Dumnezeu; caută spre smerenia mea şi nu pomeni răutăţile păcatelor pe care le-am făcut asupra sărmanului meu suflet, că nădăjduiesc spre mila Ta şi strig către Tine cu strigăt mare: Pomeneşte, Doamne, graiurile pe care le-au grăit preacuratele Tale buze: *Căutaţi şi veţi găsi, cereţi şi se va da vouă, că n-am venit să chem la pocăinţă pe drepţi, ci pe păcătoşi,* dintre care cel dintâi sunt eu. Şi acum mărturisesc asupra mea fărădelegile mele: chiar dacă aş tăcea, Tu, Doamne, cunoşti acestea – însă, Preamilostive, primeşte-mă ca pe tâlharul, ca pe vameşul, ca pe curvă şi ca pe fiul risipitor, fiindcă toţi se deznădăjduiseră de aceştia, însă Tu i-ai primit şi cetăţeni ai Raiului i-ai făcut. Primeşte pocăinţa mea, a nevrednicului Tău rob. Doamne, Iisuse Hristoase, Cela ce cu cuvântul ai curăţit pe cei leproşi, curăţeşte întinăciunea sufletului meu şi fii mie ajutător; cu puterea Crucii Tale apără-mă, şi cu Duhul Tău Cel Sfânt mă întăreşte, şi întoarce-i înapoi ruşinaţi pe cei ce se luptă cu mine. Gura mea să mărturisească mulţimea milelor Tale, că ai fost mie ajutător în tot necazul şi mângâietor în ziua întristării mele. Şi acum nu lepăda rugăciunea robului Tău (numele), ci mântuieşte sufletul meu cel împătimit şi miluieşte-i pe toţi creştinii, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale, Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoarea, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi cu umilinţă la Tine cădem: Tată, şi Fiule, şi Duhule Sfinte, miluieşte-ne pe noi în veci! Amin!

Rugăciune după Ceasuri

Dumnezeule Atotputernice, Doamne Fără de început, Împărate Înalte şi Preaslăvite, Care stăpâneşti

peste toată făptura văzută şi nevăzută, Cela ce şezi pe heruvimi şi eşti lăudat de serafimi, Căruia se roagă îngerii şi se închină toate puterile cereşti! Ţie slujesc cinurile de Sus cu miile şi făptura de jos de Tine se cutremură cu frică; Tu eşti Dumnezeu, Singurul fără de păcat! Nu mă trece cu vederea pe mine, cela ce mă rog Ţie în acest ceas al zilei, întru care Te-ai arătat apostolilor Tăi după Înviere, fiind ei cuprinşi de întristare, şi s-a prefăcut întristarea lor întru bucurie prin arătarea preacuratei Tale mâini şi preacuratelor Tale coaste: prefă şi întristarea sufletului meu, care mă ţine acum, şi izbăveşte-mă de mâhnirea păcatului. Nu mă trece cu vederea pe mine, Stăpâne, în ceasul acesta, întru care ai grăit lui Zaheu: *S-a făcut mântuire casei tale*. Sfânt eşti: dă mântuire casei sufletului meu, fiindcă am spurcat sălaşul acesta sufletesc şi nu e vrednic să primească Trupul Tău Preacurat. Ca un Bun şi de oameni Iubitor, primeşte împreună-vorbirea rugii mele în ceasul acesta, întru care ai vorbit cu femeia samarineancă şi, spunând cele ascunse ale sufletului ei, ai poruncit să ceară apele vieţii. Doamne, Dum-

nezeul meu! Tu ştii cele ascunse ale inimii mele: dă-mi o picătură din mila Ta, că la Tine este izvorul vieţii, stinge sufletul meu pârjolit de văpaia păcatului, potoleşte setea inimii mele şi dă-mi să trec cu bucurie ziua aceasta, întru care s-a dat miel lui Avraam în locul lui Isaac spre jertfire, închipuindu-se junghierea Ta pentru lumea întreagă. Făcătorule de bine Iisuse, Mielul lui Dumnezeu! Caută spre smerenia mea, şi îndreptează rugăciunea robului Tău (numele), şi primeşte din gură păcătoasă jertfa aceasta cuvântătoare, că deşi sunt necurat şi spurcat cu totul, în milostivirea Ta am nădăjduit, fiindcă n-ai lepădat cei doi oboli ai văduvei, ci mai mult decât toate celelalte jertfe i-ai lăudat, şi pe vameşul care se ruga suspinând l-ai îndreptăţit. Nu mă urgisi nici pe mine, cela ce cer iertarea greşalelor, ci ca pe tâlhar şi ca pe fiul risipitor miluieşte-l pe cel ce se pocăieşte pentru greşalele sale, că bine eşti cuvântat împreună cu Tatăl şi cu Duhul Sfânt, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

Rugăciune după Vecernie

Bine Te cuvântez, Doamne, Dumnezeul meu, şi laudă nevrednică aduc Ţie din buze spurcate şi din inimă necurată. Preaslăvesc numele Tău cel sfânt, că pentru mine, păcătosul, pururea Te îngrijeşti şi îndelung rabzi aşteptând pocăinţa mea, iar eu mereu Te mânii călcând poruncile Tale dumnezeieşti – şi ce voi grăi înaintea slavei Tale, Doamne? Că Tu ştii nebunia mea şi păcatele mele nu s-au ascuns de Tine. Nici acum nu mă lepăda de la faţa Ta pe mine, cel ce am buze necurate şi cutez a slavoslovi dumnezeirea Ta şi a aduce prinosul acestei rugăciuni de seară Ţie, Celui pe Care suflarea toată şi toată făptura Te slăvesc cu frică multă, că de la Tine este toată darea cea bună. Doamne, Dumnezeule, Cela ce ridici păcatele lumii întregi! Şterge şi fărădelegile mele nenumărate şi negrăite, ale celui am ajuns în ceasul din urmă al zilei acesteia, m-am trezit din deşertăciune şi caut ajutorul şi ocrotirea Ta, că iubirea Ta de oameni este nebiruită. Cela ce ai primit pe cel venit în ceasul al unsprezecelea şi deopotrivă

l-ai făcut cu cei ce au purtat osteneala întregii zile, primeşte-mă şi pe mine, cela ce nu doar această zi în lenevie am irosit, ci toată vremea vieţii mele zadarnic am cheltuit-o şi niciodată n-am făcut lucruri duhovniceşti. Nu mă osândi, Stăpâne, ca pe cei ce au fost chemaţi la cina Ta şi s-au lepădat din pricina învârtoşării inimii lor, ci află-mă pe mine, cela ce rătăcesc pe la răspântiile vieţii şi caut cina Ta cea hrănitoare de suflet, că, iată, şi ziua s-a plecat de acum, şi soarele întâmpină ceasul serii, şi înţelepţii îşi gătesc candelele pentru ca atunci când vei veni în miez de noapte să-i iei cu Tine în cămara cereştii Împărăţii, căreia părtaş fă-mă şi pe mine, nepomenind mulţimea păcatelor mele, ci miluindu-mă cu mila Ta cea obişnuită. Nu mă lăsa să adorm spre moarte, ci întăreşte mădularele trupului meu, pe care le-am slăbănogit cu păcatele. Întăreşte sufletul meu cel clătinat de tulburare, şi depărtează de la inima mea gândurile spurcate, şi luminează-mi mintea, care s-a întunecat cu pofta cea rea, ca şi rugăciuni de noapte să înalţ Ţie, Doamne Iisuse Hristoase! Pleacă urechea Ta spre

ruga mea şi iartă toate păcatele mele. Sfârşit bun dăruieşte-mi, şi aşa slobozeşte-mă din trupul meu, şi înger de pace dă-mi, care să mă izbăvească de stăpânitorii văzduhului, pentru rugăciunile Preasfintei Născătoare de Dumnezeu şi ale sfintelor puteri cereşti, ale lui Mihail şi Gavriil, Uriil şi Rafail şi ale tuturor sfinţilor Tăi, care din veac bine au plăcut Ţie, că bine eşti cuvântat întotdeauna, împreună cu Tatăl şi cu Sfântul Duh, în vecii cei nesfârşiţi. Amin!

Rugăciune după Vecernie, către îngeri

Ca cei ce staţi prealuminat înaintea Luminii Celei dintâi, luminători cu chip de foc, luminaţi-mă cu rugăciunile voastre pe mine, care petrec în întunericul păcatului, ca ceia ce primiţi preaîmbelşugat strălucirea Dumnezeirii Celei în Trei Sori! Iată, înaintea voastră am stătut acum, alungând somnul cel greu: nu arătaţi deşartă nădejdea mea. Puterilor îngereşti cereşti! Văzând smerenia sufletului meu, cu milostivire primiţi rugăciunea mea. Nu am virtute să adaug

la aceasta, că nechibzuit fiind te depărtezi de virtute, suflete. Mă bucur grijind de trup, ce va să se prefacă în ţărână. Cinstit cu chipul Ziditorului, am îndrăgit viaţa dobitocească şi m-am împărtăşit de starea necuvântătoare, pornirilor supunându-mă. Venit-a sfârşitul vieţii mele, şi de răutăţi nu m-am lepădat. Pentru aceasta, căzând, mă rog vouă, mulţime a arhanghelilor netrupeşti şi cinuri îngereşti: izbăviţi-mă de focul gheenei, rugaţi-vă să mă înfrânez de la patimi! Puterilor, sfinte cinuri, supuneţi-mă legilor dumnezeieşti! Puteri de Sus, făceţi-mă puternic împotriva vrăjmaşului văzut şi a celui nevăzut! Cu rugăciunile voastre plăcut făceţi-mă acum Ziditorului, că vrea pocăinţa oamenilor, pentru care S-a înomenit întrupându-Se. Cu ceata celor ce s-au mântuit număraţi-mă, Mihaile şi Gavriile, mai-marilor voievozi ai îngerilor: de văpaia ce nu se stinge mă izbăviţi! Începătoriilor şi stăpâniilor şi domniilor netrupeşti, nu mă lepădaţi pe mine, nevrednicul: la voi am alergat, ticălosul de mine, ca la unii ce sunteţi apărători. Izbăviţi-mă de munci, că pe voi v-am câştigat solitori

şi mijlocitori către Dumnezeu, arhanghelilor! Pentru aceasta, slavă şi laudă se cuvine Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

Rugăciuni pentru ziua de luni

Rugăciune după Utrenie

La voi, ca la nişte apărători şi păzitori ai vieţii mele, eu, ticălosul şi multgreşitul (numele), cad rugându-mă şi cerând de la mila voastră, văzătorilor ai măririi dumnezeieşti, sfinţilor îngeri, care cu cutremur înconjuraţi cinstitul tron al Preasfintei Treimi şi sunteţi luminaţi de strălucirea cea negrăită a slavei dumnezeieşti! Rugaţi pe Atotmilostivul şi Atotînduratul şi de oameni Iubitorul Dumnezeu să mă izbăvească de tot răul care se abate asupra mea. Mihaile, sfinte mai-mare voievod, întâiule închinător al Sfintei Treimi, asupră-vegheto-rul şi păzitorul neamului omenesc,

care luminezi cu minunile lumea! Dă-mi şi mie a săvârşi în chip plăcut lui Dumnezeu petrecerea zilei, neispitit de gânduri rele şi de fapte viclene; deschide urechile auzului meu ca să aud şi să pricep cuvintele cele bune şi de suflet folositoare ale lui Dumnezeu şi să văd cu ochii lăuntrici, că încă sunt cuprins de bezna păcatului în care, petrecând în toate zilele vieţii mele, L-am mâniat pe Bunul şi Cel fără de răutate şi Îndelung-răbdătorul Făcător şi Stăpân al meu, Căruia stând înainte cu frică, puteri cereşti, şi înălţându-I cântare, rugaţi-vă pentru mine, cela ce în tot ceasul păcătuiesc, ca să nu mă mănânce pe mine sabia iuţimii Domnului, că fărădelegile mele foarte au covârşit capul meu, ca o sarcină grea apăsat-au grumazul meu. Şi încă voi pomeni vremea cea trecută a vieţii mele, că mă ştiu călcător de lege, pricepând că mai mult decât orice om am făcut cele rele şi necuvioase şi neplăcute lui Dumnezeu, şi mă tem ca nu cândva foc, din cer pogorându-se, să mă ardă ori să mă înghită de viu prăpastia cea mai dedesubt – dar ştiind îndelungă-răbdarea şi adâncul iubirii de oameni dumnezeieşti, nu dez-

nădăjduiesc de sinemi, că nu trimite cazna după vrednicie, ci aşteaptă pocăinţa mea. Sfinte Gavriile, mijlocitorule al bucuriei şi binevestitorule al mântuirii, preschimbătorule al necazului şi pierzătorule a tot răul! Fii mie ajutător în ceasul când voi fi biruit de patimă, cercetează-mă cu sfânta ta cercetare, luminează-mi sufletul întunecat de păcate multe, întăreşte-mă să fac faptele cele bune! Strig către tine cu strigăt mare şi rugându-mă cad la tine: nu mă trece cu vederea pe mine, robul tău, ci degrab sârguieşte-te ca să nu mă ajungă sfârşitul, ca moartea să nu apuce înainte şi să răpească ticălosul meu suflet, care încă pătimeşte în obiceiurile cele spurcate, şi să mă iei nepregătit din această viaţă, şi să mă duci fără de răspuns înaintea Celui ce judecă după faptele fiecăruia, ci, ca cela ce ai către Dumnezeu îndrăznire a te ruga pentru toţi, cere să mi se ierte şi mie greşalele! Sfinte Uriile, vezi necazul meu şi războiul vrăjmaşului, de care sunt pururea biruit! Te chem în ajutor: grăbeşte să mă ocroteşti, ca să se trezească mintea mea din somnul păcatului, că mă mir cum sunt furat de poftele trupeşti, şi

petrec în fapte pe care le urăsc, şi cele necuvioase cugetând mă aflu parcă rupând cu mâinile harul lui Dumnezeu, Care aşteaptă să mă întorc. Vai mie, că nu am temelie trainică pocăinţei! Şi cine va da ochilor mei lacrimi ca să plâng pentru sinemi către Milostivul Dumnezeu, ca să trimită mila Sa şi să mă smulgă din marea vieţii, care se învolburează de valurile păcatului, în care cufundat fiind nu primesc să fiu oblojit şi tămăduit prin grabnică pocăinţă? Ştiu legăturile mele şi nu voiesc să mă dezleg de ele, împiedicat fiind de a trupului slăbiciune. Sfinte Rafaile! Îndeamnă o legiune de sfinţi îngeri să se roage Stăpânului şi Domnului pentru săracul şi smeritul meu suflet, care se căieşte pentru răutăţile săvârşite înainte, ca nu cândva să nu apuc seara şi să se bucure de mine vrăjmaşul meu, zicând: „Iată, omul deşertăciunii s-a asemănat şi zilele lui ca iarba au trecut", că stricăcioasă şi degrab pieritoare e firea mea. Doamne Iisuse Hristoase, Fiule al lui Dumnezeu, căzând mă rog Ţie: caută spre mine şi mă miluieşte, scoate sufletul meu din temniţele fărădelegii înainte să plec de aici şi să vin la judecata

înfricoşătoare. Primeşte, Doamne, pe cei ce se roagă pentru noi: sfinţii îngeri şi arhangheli, heruvimii şi serafimii, puterile şi stăpâniile, tronurile şi domniile, începătoriile cele înalte Te roagă pentru lumea întreagă. Pentru rugăciunile lor şi ale Preacuratei Maicii Tale, Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoarea, izbăveşte-mă de ruşine, şi de întunericul cel mai dinafară, şi de viermele cel otrăvit care nu adoarme, şi de văpaia ce nu se stinge, că Tu eşti Mielul lui Dumnezeu, Cela ce ridici păcatele întregii lumi, Care Te-ai răstignit pe Cruce pentru a noastră mântuire şi Te-ai adus ca jertfă pentru noi, păcătoşii. Ia aminte la rugăciunea mea şi trimite înger sfânt, păzitor sufletului şi trupului, ca de acesta fiind povăţuit, să mă izbăvesc de toţi vrăjmaşii cei văzuţi şi cei nevăzuţi şi să mă învrednicesc a primi slava Ta dimpreună cu toţi cei ce bine au plăcut Ţie din veac, că Tu eşti Dumnezeul nostru, şi la Tine alerg, şi la Tine nădăjduiesc. Că de am şi greşit cu mult mai mult decât toţi oamenii, de Tine nu m-am lepădat, nici nu am ridicat mâinile mele spre dumnezeu străin, ci Ţie mă rog, Doamne Ii-

suse Hristoase, şi pe Tine bine Te cuvântez, şi Ţie mă închin, Dumnezeului Celui Unuia în Treime, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

Rugăciune după Ceasuri

La Tine, Atotţiitorule, Preasfântule Împărate, căzând mă rog şi chinuindu-mă cu sufletul milă cer! Mâinile Tale m-au făcut şi viaţă mi-ai dăruit, iar vrăjmaşul uneltitor, năvălind cu neruşinare asupra mea, a scrâşnit asupra mea dinţii săi şi cu săgeată nelegiuită m-a săgetat, cu sabia păcatului m-a lovit: mult s-a luptat cu mine, şi m-a răpus. Căzut-am în laţurile păcatului ca o fiară spre vânare, şi m-a vânat. Simţit-am rană nevindecată, căutat-am pe pământ doctor, şi n-am aflat, ci spre Tine înalţ din suflet graiuri de rugăciune: Stăpâne Doamne, Făcătorule al tuturor, Dumnezeule, Părinte, Cârmuitorule al sufletelor noastre! Greşit-am la cer şi înaintea Ta: să nu trimiţi mânia cuvenită faptelor mele, ca să nu fiu ca un veşmânt mâncat de molie sau ca un fier ros de rugină, că iată, fărădelegile mele au

căzut asupra mea, şi păcatele mele au acoperit capul meu, şi s-a făcut mie miezul zilei ca miezul nopţii. Înainte de a mânca mi-a venit suspin, şi toată viaţa mea a fost răpită de întristare, şi frică s-a sălăşluit în inima mea, că socoteală mi-ai cerut pentru fărădelegea mea şi toate păcatele mele le-ai cercetat, adus-ai asupra mea ispită şi mânie mare ai pus asupra mea, şi pentru aceasta nu pot să mă arăt înaintea Ta, nici să ridic mâinile mele spre înălţime, însă rugându-mă fără contenire cer izbăvire în toată ziua, că am în ceruri Martor credincios: pe Fiul Tău Cel Unul-Născut, Domnul nostru Iisus Hristos, pe Care L-ai trimis să-i mântuiască pe păcătoşi, că El a zis: *Cereţi, şi se va da vouă*. Doamne, Dumnezeul meu! Să intre înaintea Ta rugăciunea mea; pleacă urechea Ta spre ruga mea. Adu-Ţi aminte, Doamne, că ţărână sunt; măsurată e viaţa mea, număraţi sunt anii mei şi socotite îmi sunt lunile. La jumătatea zilelor mele nu mă pierde, ca să nu mă întorc în ţărâna întunericului celui veşnic, unde nu este lumină, nici viaţă veşnică oamenilor. Să nu soarbă gheena sângele meu, ci dă-mi mie vreme de pocăinţă,

că nu ceri moartea păcătosului, că Milostiv eşti şi de oameni Iubitor, având adânc mare de îndurări şi aflându-Te aproape de păcătoşi, împlinind robilor Tăi cererile cele cuviincioase. Făcătorule de bine Iisuse, Strălucirea Tatălui, Lumină Neapropiată! Luminează ochii mei cei întunecaţi şi dăruieşte-mi iertarea păcatelor mele multe, pentru rugăciunile cereştilor Tale puteri, ale îngerilor, arhanghelilor, începătoriilor, tronurilor şi domniilor, heruvimilor, serafimilor şi Preacuratei Tale Maici, Doamnei noastre de Dumnezeu Născătoarei, şi ale tuturor sfinţilor Tăi, cu ale căror soliri miluieşte-mă, Tată, şi Fiule, şi Duhule Sfinte, că Tu eşti Dumnezeul meu şi eu sunt robul Tău, de la Tine milă cer totdeauna, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

Rugăciune după Vecernie

Stăpâne Doamne, Făcătorule a toată făptura văzută şi nevăzută, Dumnezeule al puterilor, Ziditorule al veacurilor, Care ai făcut vremurile şi anii, Care ai pus măsură zilei şi nopţii cu ceasurile, Care ai despărţit lumina de întuneric şi ai văzut că este bună, Care m-ai învrednicit şi pe mine, smeritul, să ajung în ceasul cel de pe urmă al zilei acesteia, întru care slujbă de seară Îţi aduc Ţie! Îndreptează rugăciunea mea ca pe o tămâie înaintea Ta; întăreşte picioarele mele întru poruncile Tale şi sfinţeşte înălţarea mâinilor mele; curăţeşte gura mea cu curăţia cuvintelor Tale şi pune frica Ta în inima mea; acoperă sufletul meu cu umbra Duhului Celui Sfânt; întăreşte mădularele mele, ce se pornesc spre rău, şi nu mă lăsa lipsit de ocrotirea Ta, că Tu ştii neputinţa firii mele, că mai slab decât pânza de păianjen mă aflu când încerc să fac placul Tău. Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, Preabunule Doamne, ajută ticăloşiei mele! Cel ce ai zis cu binegrăitoarele Tale buze: *Cheamă-Mă, şi te voi izbăvi*! Şi acum chem şi strig fără încetare: nu mă da pe mine doririi şarpelui, ca să nu fiu părtaş pierzării, ca să nu se întoarcă buzele mele de la slavoslovirea Ta şi să nu mă fac bucurie vrăjmaşului, să nu se laude asupra mea grăind: „Unde e Dumnezeul tău?" Tu eşti Dumnezeul meu, Cela ce ai adâncul iubirii de oa-

meni şi nu Te desparți niciodată de robii Tăi, ci dăruieşti cererile celor ce Te iubesc: primeşte ruga mea din ceasul acesta, ca în toată ziua şi toată noaptea să aduc Ție prinosul laudei, căindu-mă pentru zilele trecute ale vieții mele, în care m-am asemănat dobitoacelor necuvântătoare prin îmbuibare şi prin beție şi prin toate poftele necurate, prin care m-am depărtat de Tine. Zidirea mâinilor Tale fiind şi făptura Ta, m-am făcut rob vrăjmaşului, care până acum mă fură cu uneltirile sale, voind a mă îneca în adâncul păcatului. Grăbeşte de mă întâmpină şi zi sufletului meu: „Mântuirea ta sunt Eu!" Să mărturisească gura mea mulțimea milei Tale, că m-a miluit şi m-a mântuit pe mine, păcătosul, şi voi lăuda numele Tău în veci. Şi aşa mă slobozeşte din trupul meu, înconjurând cu îngeri spre ocrotire sufletul meu, ca să-l petreacă neispitit de vameşii cei răi care stau la porțile cerului, ca şi părții Tale celei de-a dreapta părtaş să fiu dimpreună cu toți cei ce bine au plăcut înaintea Ta, pentru rugăciunile Preacuratei Născătoare de Dumnezeu şi Sfântului Proroc, Înainte-Mergătorului şi Botezătorului Tău Ioan, şi ale

tuturor sfinților, că bine eşti cuvântat şi proslăvit dimpreună cu Tatăl şi cu Sfântul Duh, şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

Rugăciune după Vecernie, către Sfântul Mergător Înainte

Din viețuirea cea deşartă ieşind, la Tine alerg, robul Tău (numele) şi cer de la mila Ta: nu mă trece cu vederea, Prorocule şi Mergătorule Înainte, pe mine, spurcatul. Mâinile mele tind: nu mă lepăda pe mine, spurcatul, ci cu lină milostivire şi cu iubire de oameni caută către mine, că iată, cu dulcețile m-am spurcat, şi am ascultat de îndemnurile vrăjmaşului, şi n-am ascultat de glasul Dumnezeului meu, chipul frumuseții dumnezeieşti l-am întunecat şi am stârnit țărâna împotriva lui. Pentru aceasta mă rog ție, Mergătorule Înainte: fii mie rugător cald către Hristos, Mântuitorul şi Ziditorul, arată umilitele mele rugăciuni a fi roade vrednice de pocăință, primeşte mica mea suspinare şi îndreptează înălțarea mâinilor mele; în Ziua Judecății mă izbăveşte şi pe Judecător înduplecă-L spre milos-

tivire, că pe tine te am ocrotitor şi te rog ca pe ajutorul şi nădejdea mea către Dumnezeu: tinde-mi mie, robului tău, mâna cu care ai botezat pe Hristos, Dumnezeul meu! Mă spăimântez şi mă cutremur de judecata ce va să fie, dar sub milostivirea ta alerg şi către tine tind ochii mei: nu mă lepăda pe mine, robul tău, Mergătorule Înainte! Cu rugăciunile tale cele de toată noaptea izbăveşte-mă pururea de păcatele cele rele care mă ţin, fă-mă să aduc laudă, priveghind cu cântări, lui Hristos, pe Care L-ai botezat, Căruia se cuvine toată slava, cinstea şi închinăciunea, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

Rugăciuni pentru ziua de marți

Rugăciune după Utrenie

Botezătorule al lui Hristos, propovăduitorule al pocăinței! Nu mă trece cu vederea pe mine, cel ce mă pocăiesc, ci, alăturându-te cereştilor puteri, roagă-te Stăpânului pentru mine, nevrednicul robul tău (numele), cel schilav şi neputincios, care cad în necazuri multe, istovit de gândurile înviforate ale minții mele. Că iată, stau înainte fiind pârât de faptele mele negre, cu multe poveri fiind acoperit, pustiit de patimile vieții, şi zac în noroiul faptelor mele, stăpânit de tulburare, fără să am sprijin din vreo parte, acoperind bubele sufletului meu cu zdrențele de ruşine ale păca-

tului, rătăcit de la calea dreaptă care duce în viață, abătut pe cărarea fărădelegii, din toate părțile strâmtorat de gândurile minții mele. Întorsu-m-am la patimă când m-a străpuns pe mine spinul păcatului, de conștiință fiind osândit și de toți oamenii defăimat. În trândăvire săvârșind toate zilele vieții mele având orbiți ochii inimii, mi-am spurcat haina sufletului și tot trupul meu cu răutatea l-am întinat. Curviei celei fără de cuviință i-am deschis ușile simțurilor; din tinerețe și până acum fără frâu am făcut toate relele, și mă tem că voi fi tăiat ca smochinul neroditor când va veni securea morții și mă va da spre mistuirea focului care nu se stinge, de care se cutremură și satana și din care nu poate să scoată nimeni. Vai mie! Suflete, pricepe și vezi îndelungă răbdarea lui Dumnezeu, că nu voiește moartea păcătosului! Vai mie, ce am dobândit în vremea trecută a vieții mele! Că nu este, de la începutul lumii și până acum, nici un păcătos pe care să nu-l fi întrecut cu greșalele, că eu sunt peșteră a tuturor faptelor celor rele, neavând nicidecum sfârșit obiceiului păcătos. Pironită e mintea mea de lucrurile pă-

mânteşti, şi ce să fac nu ştiu, nici de cine să mă apropii ca să se mântuiască sufletul meu, fără numai de tine, Ioane, Mergătorule Înainte, că te ştiu mai mare decât toți, că tu te-ai învrednicit să te atingi de creştetul Preacuratului Miel al lui Dumnezeu, Celui ce ridică păcatele lumii întregi, pe Care roagă-L pentru săracul şi smeritul meu suflet, ca măcar de acum, din ceasul al unsprezecelea, purtând jugul lui Hristos, să primesc şi plata cea bună din mâna Domnului, ca nu cândva să mă ajungă seara, să nu mai răsară soarele şi să mă cuprindă noaptea cea de spaimă şi înfiorare şi întunericul cel adânc; ca nu cândva să rămân în afara uşilor sfintei cămări de nuntă, bătând fără nici un spor, având candela stinsă prin trândăvire şi lenevire, şi atunci să se arate deşartă nădejdea mea. Când toată făptura se va înfăţişa judecăţii lui Hristos, unde se vor arăta faptele fiecăruia fără cercetare şi iscodire, atunci îngerii vor sta înainte cu frică, tunetele se vor teme, fulgerul se va cutremura, pământul se va clătina, foc sălbatic se va revărsa, nimicindu-i pe cei nelegiuiți, dintre care cel dintâi sunt eu. Atunci drepții se vor bu-

cura, cuvioşii se vor veseli, feciorelnicii se vor mări, mucenicii se vor încununa, apostolii în nori vor fi răpiți, prorocii se vor proslăvi şi toți sfinții se vor odihni de ostenelile cu care au pătimit pentru Hristos în veacul cel de acum: dar ce voi face eu, ticălosul, că în plăceri am săvârşit toate zilele vieții mele şi în cugetări spurcate am petrecut anii mei? Moartea aştept de acum, şi neavând vreodată durere în inimă pentru păcate, muncă veşnică mi-am agonisit şi pentru cereasca Împărăție nu m-am grijit. Propovăduitorule al lui Hristos, cinstite Mergătorule Înainte, cel din urmă între proroci, întâiule între mucenici, pe mine, povățuitorule al postitorilor şi învățătorule al curăției, prietene de aproape al lui Hristos, nu mă trece cu vederea! Pe tine te rog şi la tine cad: nu mă lepăda de la ocrotirea ta, ci ridică-mă pe mine, sărmanul, cel căzut cu păcate multe! Înnoieşte sufletul meu prin pocăință, care este al doilea botez, că tu eşti începător amândorura: prin botez speli păcatele strămoşeşti şi prin pocăință curățeşti întinarea sufletului. Curățeşte-mă pe mine, păcătosul: buzele nevrednice strigă că-

tre tine şi sufletul cel spurcat se roagă, inima necurată suspină din adânc. Tinde dreapta ta preacurată, smulge-mă din mâinile vrăjmaşilor mei, ca nu cândva viclenii draci să-mi oprească sufletul după despărțirea de trup şi să nu zică: „Aceasta este ziua pe care am aşteptat-o!" Doamne al meu, Iisuse Hristoase! Pentru rugăciunile Sfântului Ioan, Botezătorului Tău, nu mă da dracilor, ca să nu se bucure şi să se laude, zicând: „Iată, ai ajuns în mâinile noastre!" Iubitorule de oameni, Împărate Atotputernice! Stinge amenințarea lor şi doboară trufia lor semeață, că ştiu, Doamne, mulțimea păcatelor mele, că nu au număr, însă nădăjduiesc în marea îndurărilor Tale, mă întorc ca fiul risipitor: primeşte-mă ca pe unul dintre argații Tăi. Te rog ca hananeeanca: să mă satur şi eu, ca un câine, din fărâmiturile care cad de la masa Ta cea sfântă, Doamne al nostru, Iisuse Hristoase! Ca leprosul strig: „Dacă voieşti, poți să mă curățeşti!" Nu zic ca slăbănogul: „Doamne, nu am om!", că Tu eşti Fiul Omenesc, Care pentru mine Te-ai îmbrăcat cu trup şi neputința firii noastre ai purtat, Care pe cea cu curgere de

sânge prin atingerea hainei Tale ai curățit-o, Care şi pe tâlharul ce într-un singur ceas s-a mărturisit l-ai primit şi părtaş al Raiului l-ai făcut. Tu, Doamne, Dumnezeul meu, primeşte acum mărturisirea mea, dă-mi să trec această din urmă zi aşa cum Îți place Ție. Nu e în mine parte întreagă, pentru că am căzut, ca în nişte mâini de tâlhari, în păcate nefireşti, care, dezbrăcându-mă de dumnezeiască porunca Ta, mi-au lăsat ca pe nişte răni conştiința ruşinoaselor mele fapte şi m-au lepădat mort pe jumătate, ținut de deznădejde. Tu însă, Doamne al meu, Iisuse Hristoase, precum samarineanul, ia-mă pe dobitocul Tău şi du-mă în casa de oaspeți – în Sfânta Ta Biserică, în care se dă vindecare celor bolnavi de păcate. Tu, ca o gazdă şi ca un doctor, îngrijeşte-mă, varsă asupra mea mila Ta, şi nimiceşte necurăția păcatelor mele multe, şi dă tămăduire sufletului meu, ca să se arate mila Ta şi asupra mea. Primeşte-i pe cinstitul Înainte-Mergător şi Botezător al Tău Ioan şi pe Maica Ta Preacurată, Stăpâna noastră Născătoare de Dumnezeu. Mântuieşte-mă pe mine, păcătosul robul Tău (numele), care mă pocăiesc

de greşalele mele, că Tu eşti Dumnezeul celor care se pocăiesc şi în Tine, Mântuitorul nostru, ne-am pus nădejdea, slăvind preasfânt numele Tău, al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

Rugăciune după Ceasuri

Cela ce eşti Dumnezeu prin fire şi Tată prin milostivire, Părinte şi Făcătorule a toată făptura, Nădejdea tuturor marginilor pământului! Sărac şi sărman sunt eu: chem numele Tău minunat şi sfânt şi cer milă de la Tine, Tată, Fiule şi Duhule Sfinte! Tu eşti Dumnezeu Unul Fără de păcat, având stăpânire asupra vieții şi asupra morții: izbăveşte-mă de toată săgeata ce zboară ziua, de întâmplare şi de diavolul de amiazăzi, pentru că au stătut, şi m-au privit, şi au năvălit asupra mea fără milă; cugetat-au să mă despartă de mântuirea mea, îmbolditu-m-au în toate zilele cu boldul necurăției, încât am simțit în ticălosul meu suflet otravă ucigătoare. Zilele mele ca umbra au trecut de mulțimea fărădelegilor mele, abătutu-m-am de

la calea dreaptă; lipsit am fost de roada lucrării duhovniceşti; ţarina inimii mele am părăginit-o cu mărăcini; cu somnul lenevirii fără cunoştinţă am adormit; dezbrăcat am fost de haina duhovnicească; vrăjmaşii mei au sfătuit asupra mea sfat rău, şi în necazul meu Te-am chemat pe Tine ca un rob ce se teme de domnul său, de dimineaţa m-am rugat ca un năimit care aşteaptă plata sa. Auzi-mă, Doamne, Dumnezeul meu, în ziua mâhnirii mele, şi primeşte glasul rugăciunii mele când mă rog Ţie, că iată, cu frică stau înaintea Ta şi rugăciuni de mărturisire aduc Ţie, că nu poate înceta sufletul meu cerând a se hrăni cu cuvintele Tale, că dulci sunt gâtlejului meu cuvintele Tale, mai mult decât mierea buzelor mele. Nu Te îngreţoşa de suspinul meu, că necurat şi spurcat fiind cutez a chema numele Tău cel sfânt. Nimeni dintre cei născuţi din femeie nu este lipsit de întinăciune, şi toată dreptatea omenească e ca noroiul împuţit, dar nădăjduind în iubirea Ta de oameni cer mântuire: Dumnezeule, curăţeşte-mă pe mine, păcătosul, nimiceşte putrejunea sufletului meu, risipeşte povara păcatelor me-

le, izbăveşte-mă de partea vicleanului şi părtaş mă fă Împărăţiei Tale, Hristoase, Adevăratul Dumnezeul nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale, Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoarei, şi ale Sfântului Proroc şi Înainte-Mergător şi Botezător Ioan, şi ale tuturor sfinţilor Tăi, că bine eşti cuvântat dimpreună cu Tatăl şi cu Sfântul Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

Rugăciune după Vecernie

Sub ocrotirea ta şi la ajutorul tău cel tare alerg acum, Preacurată Doamnă, Fecioară de Dumnezeu Născătoare! Afară de tine nu am scăpare, ticălosul de mine, că sunt cu totul întinat şi n-am păzit poruncile Fiului tău şi Dumnezeului meu, drept care nici la cer nu cutez să-mi ridic privirile, căci cu răutatea tot trupul mi l-am rănit, şi nici mâinile, că sunt pline de lăcomie, nici să deschid buzele mele spre rugăciune, că le-a lipit grăirea de rău, iar suspinare nu este întru mine din pricina nesimţirii. Inima mi-am îngreunat-o cu multa mâncare şi tot trupul meu a slăbit de lenevire; picioarele mi

le-am poticnit de piatra iubirii plăcerilor, urechile mi le-am deschis spre auzirea laudelor de scurtă vreme; faţa mea am târât-o prin noroiul neruşinării, şi putoarea faptelor celor rele nările mele au mirosit, şi m-am făcut cu totul ca un pom neroditor şi ca o casă pustie, pe care toţi cugetă să o surpe, iar cel ce pradă sufletul meu se ascunde aşteptând vremea potrivită, că mă vede neînconjurat cu rugăciuni şi se sârguieşte a răpi puţina avere a credinţei mele. Că nu am arma postului, şi de aceea potrivnicul diavol, legându-mă ca pe un robit cu lanţurile păcatului, mă sileşte să fac voia sa. Ce să fac nu ştiu, că Dumnezeu m-a făcut de sine stăpânitor, dar eu m-am dat de voie rob dracului; înmulţitu-s-au fărădelegile mele şi nu este număr nedreptăţilor mele, tuturor răutăţilor pe care le-am săvârşit din tinereţile mele şi până acum. La cine voi alerga cerând izbăvire, şi cine se va ruga pentru mine lui Dumnezeu? Tu însă, Stăpâna mea, de Dumnezeu Născătoare, Apărătoarea tuturor creştinilor, nu mă lăsa lipsit de ajutorul tău, că la tine am alergat cerând izbăvire; pleacă urechea ta spre ruga mea, fii mie,

Doamnă, mijlocitoare către Fiul tău şi Dumnezeul meu, ca să nu mă osândească la întunericul cel mai dinafară. Pleacă-te spre mine, Milostivă Doamnă, roagă-te, Fecioară Stăpână, să nu fiu dat îngerului nemilostiv; de la tine cer milă, că toate le poţi câte le voieşti: izbăveşte-mă înainte de moarte de partea celui viclean, de toată întristarea, şi răutatea, şi zavistia, şi ura, şi necazul, şi de gândurile spurcate, şi de toată neputinţa, că tu eşti ridicarea celor căzuţi, nădejdea celor deznădăjduiţi, ajutătoarea celor obijduiţi, mângâierea celor întristaţi şi lauda dreptţilor, mântuirea păcătoşilor, acoperământul a toată lumea. Pentru aceasta şi eu, Doamnă Fecioară, de Dumnezeu Născătoare, în tine nădăjduind, înalţ ţie rugă în această seară, pe care primeşte-o, Milostivo, şi risipeşte povara păcatelor mele, şi păzeşte-mă cu milostivirea ta; acoperă-mă cu ocrotirea ta, călăuzeşte viaţa mea ferind-o de năpaste şi părtaş mă fă bucuriei tuturor sfinţilor, cu harul şi cu iubirea de oameni a Unuia-Născut Fiului tău, Domnului nostru Iisus Hristos, Căruia se cuvine toată slava, cinstea şi închinăciunea, dimpreună cu Părintele

Lui Cel fără de început şi cu Preasfântul, Bunul şi de viaţă Făcătorul Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

Rugăciune după Vecernie

Bună Maică a Bunului Împărat! Caută spre robul tău cu milostivire, şi tinde-mi mână de ajutor, şi scoate-mă din patimi pe mine, cel pătimaş. Cu lacrimi tânguindu-mă strig ţie, de oameni Iubitoare: ia aminte şi mântuieşte-mă! Nu cutez a ridica ochii mei, că sunt cu totul în păcate. Milostivă Doamnă, Maica lui Dumnezeu, care ai născut pe Cel ce învie morţii, din omorârea cea rea ridică-mă, că tu ai stăpânire peste toată izbăvirea. Slobozeşte-mă de chinul celor răi, dă-mi mie pavăza puterii tale. Săgetatu-m-a săgeata vrăjmaşului: dă-mi să primesc iertarea greşalelor celor rele. La bunătatea ta alerg: pe mine, ticălosul, ce zac ca mort, din patimi ridică-mă. Am disprețuit cuvintele cele bune ale Fiului tău, Care S-a pogorât în lume pentru mântuirea oamenilor. Să nu biruiască mulţimea răutăţilor mele mulţimea bunătăţilor tale, Buno!

M-a cuprins noaptea adâncă a patimilor: tu însă luminează-mă cu lumina ta, fă-mă străin de patimi, Fecioară, şi apropiat numai de Fiul Tău. Nu am nădăjduit altundeva, Prealăudată, fără numai la tine, Nădejde stăpânitoare. Înconjuratu-m-au ape şi s-au suit până la sufletul meu, şi m-am împiedicat de gândurile spurcate; cu lenevire privesc răutăţile mele. Mă bucur şi nădăjduiesc spre tine, Curată, că pe tine te am drept ocrotire şi curăţire. La tine alerg, Maica lui Dumnezeu! Sărac şi sărman sunt eu: păzeşte-mă cu mulţimea îndurărilor tale. Zdrobeşte-l pe vrăjmaşul cel mândru, care voieşte pururea să mă înghită; luminează ochii înţelegerii mele, dimpreună cu toată mintea, ca să cânte ţie împreună-glăsuitor. Bucură-te, strig ţie ca Gavriil! Înnoieşte asupra mea bucuria ta: cânt şi te laud pe tine, Ajutătoare, de Dumnezeu Născătoare şi Zid nesurpat, ca pe Mijlocitoarea cea bineplăcută lui Dumnezeu: primeşte rugăciunile noastre şi du-le la El, Celui căruia se cuvine închinăciunea, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, şi acum, şi pururea, şi în vecii vecilor. Amin!

Rugăciuni pentru ziua de miercuri

Rugăciune după Utrenie

Doamna mea, de Dumnezeu Născătoare! Milostiveşte-te spre mine, cela ce mult am păcătuit şi am călcat cu mintea cea de sine stăpânitoare poruncile Fiului tău şi Dumnezeului meu. Nu e în mine loc curat, ci totul este spurcat. Nu astupa urechile îndurării tale, ci auzi pocăinţa mea; nu întoarce faţa ta de la ruga trândavului meu suflet; nu trece cu vederea mişcările necuratelor mele buze, ci primeşte suspinarea sărmanei mele inimi, că iată, înaintea ta stau ca un osândit: de întinăciunea păcatului sunt ţinut, trupul şi sufletul rănite îmi sunt cu totul şi sunt vrednic de toată munca. Tu însă, Fecioară, tinde-mi mâinile tale vindecătoare, pe care L-ai purtat pe Tămăduitorul şi Doctorul a toată lumea, pe Domnul nostru Iisus Hristos. O, Scăparea şi Apărătoarea mea! Nu înceta a te ruga Lui pentru mine, că sufletul meu s-a umplut de răutăţi, şi pentru aceasta mă spăimântez şi mă cutremur, cu inimă înfrântă şi cu lacrimi strig: nu mă lăsa pe mine să pier până în sfârşit, că ai îndrăznire, Doamnă, ca Maică a Celui Preaînalt. Izbăveşte-mă de chinul vrăjmaşului; rupe legăturile mele; adu-mă înapoi din robia celor potrivnici, sfărâmă cursele lor, pierde amăgirea lor. Acoperă-mă cu ocrotirea ta, Nădejdea tuturor marginilor pământului, Preasfântă Doamnă de Dumnezeu Născătoare, mirarea cea mare a îngerilor, propovăduirea cea înaltă a prorocilor, lauda apostolilor, întărirea cea neclintită a mucenicilor, podoaba cea aleasă a arhiereilor, stăpânirea nebiruită a dreptslăvitorilor împăraţi şi cneji, cinstita podoabă a bisericilor. Cinului călugăresc îi eşti, Doamnă de Dumnezeu Născătoare, nădejde sfântă; postitorilor le eşti, Doamnă Împărătească, nădejde nebiruită; tuturor credincio-

şilor le eşti ocrotire tare şi celor ce sunt bolnavi tămăduire lesnicioasă, celor rătăciți povățuitoare neobosită, în necazuri grabnică ajutătoare, celor urâți de oameni smerenie iubitoare, văduvelor şi orfanilor hrănitoare, maicilor veselie lină, fecioarelor curăție şi laudă, pruncilor învățătură şi înțelepțire, celor care plutesc pe mare liman neprimejduit, călătorilor călătorie netrudnică, truditorilor odihnă bună, săracilor bogăție necheltuită, celor obijduiți acoperământ şi scăpare, celor întristați mângâiere necontenită. Păcătoşilor tu le eşti, Doamnă, Maica lui Dumnezeu, apropiere de Dumnezeu; creştinilor tuturor păzitoare nemincinoasă, lumii întregi mântuire neîndoielnică. O, Preasfântă Doamnă, Fecioară de Dumnezeu Născătoare! Tu eşti singura mea mângâiere: nu te îngreţoşa de mine, spurcatul, că la mila ta am nădăjduit; stinge în mine focul păcatului, adapă uscăciunea mea cu roua pocăinței, curăţeşte inima mea şi mintea de gândurile păcătoase şi dă buzelor mele grăire lină şi ochilor mei izvor de lacrimi, ca să spăl cu ele tina faptelor mele necuvioase. Tu, Doamnă, ştii necurăția şi spurcă-

ciunea ticălosului meu suflet. Către tine suspin din adâncul inimii şi rugă aduc ție din întinată gură: milostiveşte-te, Fecioară, şi mă miluieşte, caută spre ruga mea, vezi durerea săracului meu suflet. Pleacă-te, Doamnă, spre lacrimile mele, şi vezi neputința firii mele, şi fii mie mijlocitoare către Fiul tău şi Dumnezeul meu şi Făcătorul meu pentru mine, nevrednicul robul tău (numele). Îmblânzeşte, Doamnă, mânia Lui cu rugăciunile tale de Maică, pentru că te primeşte când te rogi pentru sufletul ticălos, apărătoare te-a arătat celor care te cheamă cu credință. Eu, Doamnă, întotdeauna spre tine nădăjduiesc, nădejdea şi scăparea mea, acoperământul şi zidul meu de apărare cel nesurpat; la tine alerg cu credință, cerând vindecarea bubelor sufletului şi trupului, că tu ştii gândul meu înainte de a cere eu, şi ce să mai grăiesc celei ce ştie firea mea? Dacă vei voi, Doamnă, poți să mă curăţeşti, şi în cealaltă vreme a vieții mele fără de prihană să mă păzeşti, şi spre virtute să mă întăreşti, ca din ceasul acesta să nu mai slujesc gândurilor şi dulceților întinate, care mă trag în adâncul deznădăjduirii, ca, slobod

fiind cu voia, să slavoslovesc numele tău preasfânt. Stăpână, Povățuirea neștiinței mele! Primește suspinarea mea și ușurează durerea mea, oprește viforul năpastelor mele rele, care se abat mereu asupra mea din pricina păcatelor mele, rupe zapisul fărădelegilor mele și ușurează-mi povara păcatului; dăruiește-mi mântuirea dorită și învrednicește-mă să mă bucur în pământul celor blânzi, în sălașurile drepților, în viața veșnică, în hrană neîmputinată, în lumină neînserată. O, Doamna mea! Pleacă-te spre mine, sărmanul, care mă rog ție, că știi cum sunt necazurile mele! Vino, ca o bună, în ajutorul meu, ca să nu pier rău pentru păcatele mele nenumărate, ci, întotdeauna fiind izbăvit de tine, să-ți înalț cuvintele îngerești: bucură-te, ceea ce ești plină de har, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, Cer pământesc, Tron de foc, Biserică însuflețită, Cămară largă, Sfânt Sălaș al lui Dumnezeu Celui neîncăput, Făclie prealuminoasă, Fulger grabnic ajutător, Stea neapropiată, Potir care umpli de sănătate, Baie ce speli păcatele, Ridicare a neamului omenesc, Masă a Pâinii Vieții, Maică a lui Hristos, Dum-

nezeul nostru, pe Care roagă-L să mă izbăvească de munca veșnică pentru rugăciunile tale, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin!

Rugăciune după Ceasuri

Primește, Doamnă de Dumnezeu Născătoare, glasul rugăciunii mele, pe care ți-l aduc cu nevrednicie din inimă pătimașă, că afară de tine nu cunosc alt mijlocitor către Fiul tău și Dumnezeul și Făcătorul meu! Că în această viețuire deșartă am săvârșit toate faptele necuvioase și de rușine, pe care dacă vreau să le pomenesc mă cufund cu totul în adâncul deznădăjduirii, că știe sufletul meu cele ce am făcut în vremea trecută a vieții mele. Până acum cu poftele trupului m-am îmbrăcat și toate simțurile sufletului și trupului meu le-am spurcat. Pentru aceasta, trândăvitu-s-a întru mine duhul meu, și se cutremură mădularele mele, și mi se spăimântează inima, neputincioasă îmi este limba. Nu este nici o faptă rea pe care să nu o fi făcut, ticălosul de mine: ci tu, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, Fecioară Marie, Maica Vieții noastre,

ajutătoarea credincioşilor, nădejdea păcătoşilor, nu trece cu vederea ruga mea, că în tine mi-am pus toată nădejdea. Milostiveşte-te, Stăpână, nu mă lăsa să pier până în sfârşit, căci păcătos sunt foarte şi nu sunt vrednic să grăiesc mult înaintea ta, Doamnă, că îmi aduc aminte de David, care a zis: *Bărbatul limbut nu se va îndrepta pe pământ*. Tu, Doamnă, ştii bubele inimii mele şi boala sufletului meu! Mă mâhnesc şi mă necăjesc, de întristare sunt rănit, la Ziua Judecăţii mă gândesc şi mă vlăguiesc, fiindcă Judecătorul drept este şi nimeni nu îmi va ajuta! Pentru aceasta, fără contenire strig către tine cu lacrimi, Preacurată Maică a lui Dumnezeu: roagă-L pe Hristos, Preabunul Iubitor de oameni, să nu pomenească multele mele fărădelegi, ci să mă izbăvească, Doamnă, de plânsul cel nesfârşit, şi de scrâşnirea dinţilor, şi de viermele ce nu doarme, de gheena focului, unde sunt păscute caprele cele păcătoase. Dă-mi mila ta şi mă învredniceşte de păşunea oilor celor de-a dreapta, în jurul sălaşurilor sfinţilor, în curţile Raiului, că tu eşti nădejdea săracilor şi cu umilinţă la tine cădem, cerând a primi iertarea păcatelor pentru rugăciunile tale bineplăcute lui Dumnezeu întotdeauna, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

Rugăciune după Vecernie

Seara şi dimineaţa şi la amiază-zi mă mărturisesc Ţie, Doamne Dumnezeule Atotţiitorule, Părintele Domnului nostru Iisus Hristos, pe Care L-ai trimis să-i afle pe cei rătăciţi şi să-i mântuiască pe cei pierduţi, dintre care cel dintâi sunt eu, care m-am rătăcit de la calea dreaptă, ce duce întru viaţă, şi m-am abătut în hăţişurile iubirii de plăceri, m-am împotmolit în tina faptelor mele şi cu spinii fărădelegilor sunt străpuns cu totul. Şi văzându-mă vrăjmaşul că în acestea mă trudesc, cu mari întinăciuni voieşte să înece ticălosul meu suflet, dar eu pe Tine, singurul Izbăvitor, Te rog, ajutător Te chem pe Tine, Cel milostiv şi iubitor de oameni: nu Te îngreţoşa de mine, Stăpâne, nu mă lepăda de la faţa Ta, că toate cele rele le-am făcut înaintea Ta! Mărturisesc Ţie, Doamne, păcatele mele, pe care le-am săvârşit asupra săracului meu suflet: călcător

m-am făcut tuturor poruncilor Tale, supunându-mă poftelor dobitoceşti; slujind pântecelui, mi-am umplut de răni sufletul! Şi acum, nădăjduind în îndurările Tale, aduc Ţie rugăciune de seară. Ascultă-mă pe mine, Cela ce ai făgăduit că-i vei asculta pe cei ce Te cheamă cu credinţă! Dă-mi îngerul Tău, şi să certe toate duhurile care se luptă cu mine, şi să ruşineze pe cei ce caută sufletul meu, şi să nimicească de la inima mea toată pornirea gândului meu trupesc, iscată din poftele diavoleşti. Să fie cu mine întotdeauna, păzindu-mă, întărindu-mă spre faptele cele bune şi în toată ziua ducând rugăciunile mele Dumnezeului şi Făcătorului meu. Tu, Preasfinte Împărate, Cela ce eşti închinat de făptura toată, Iisuse Hristoase, Care-i iubeşti pe drepţi, ce nu se depărtează nicicând de Tine, iar pe păcătoşi miluieşti, Care aştepţi pocăinţa şi pe toţi îi chemi la mântuire, paşii mei îndreptează-i, trupul meu pironeşte-l de frica Ta, inima mea curăţeşte-o prin dreapta credinţă, gura mea o umple de harul Tău, limba mea o astâmpără ca să cuvânteze cu smerenie, sufletul mi-l sfinţeşte şi-l curăţeşte cu cercetarea Sfântului Tău

Duh, gândul mi-l îndreptează ca să nu se lipească de cele pământeşti, mintea înalţă-mi-o cu aripile cugetării la cele dumnezeieşti şi mă întocmeşte cu totul ca pe un bineplăcut al Tău; şi precum m-ai învrednicit a trece această zi, dă-mi şi odihna nopţii fără nici o visare a faptelor diavoleşti, ca şi în aşternutul meu să pomenesc numele Tău cel sfânt şi, de acesta fiind luminat, să nu mă întunec în ziua ieşirii, când se va despărţi sufletul meu de trup, ci să aflu bucurie înaintea slavei Tale, să mă primească drepţii cu veselie în viaţa veşnică, în lumina neînserată, în bucuria nepovestită, pentru rugăciunile Preacuratei Stăpânei noastre, de Dumnezeu Născătoarei, şi ale Sfinţilor Tăi Apostoli, luminătorii întregii lumi, şi ale sfântului nostru părinte ierarh Nicolae, şi ale tuturor sfinţilor, că bine s-a cuvântat şi s-a proslăvit numele Tău de mare cuviinţă, al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

Rugăciune după Vecernie

Cu rugă mă înfăţişez vouă, ceată apostolească, doisprezece la nu-

măr! Primiți suspinarea mea şi căutați din cer cu milostivire asupra mea, care cer mântuire. Cu rugăciunile voastre, fericiților, din adâncul răutăților ridicați-mă. Cei ce ați scos întreaga lume din stricăciune, izbăviți-mă de înşelarea diavolului. Stâlpilor credincioşi, cu poruncile lui Hristos întăriți-mă. Luminătorilor ai Bisericii, luminați-mă pe mine, cel orbit de păcate; din Egiptul patimilor scoateți-mă şi la pământul mântuirii călăuziți-mă; ridicarea mâinilor mele primiți, şi suspinarea inimii mele auziți, şi rugați-vă lui Dumnezeu pentru mine, apostolilor, ca milostiv şi binevoitor să fie către mine, că aşteaptă pocăința oamenilor, fiindcă S-a făcut om. Sfinților şi slăviților Apostoli, Petre şi Pavele, Ioane de trei ori fericite, Mateie, Marcule şi Luco dimpreună cu Filip şi cu Simon, apărătorii credincioşilor, Tomo, Vartolomeie, Andreie şi Iacove şi toți Sfinții Apostoli, întărirea tuturor, ocrotitori şi ziduri neclintite, rugați-vă să mă izbăvesc de munci! Cei ce sunteți rugători pururea slăviți, învredniciți-mă de milă, şi lațul păcatelor mele rupeți-l, şi întâmpinați-mă în ceasul când voi sta înaintea lui Dumnezeu, căci cumplită judecată va fi acolo, toți stând goi ca să se dea pe față ceea ce au lucrat. Sfinților Apostoli, slăviților dătători de lege! Degrab izbăviți-mă şi miluiți-mă pe mine, păcătosul, când voi sta înaintea lui Dumnezeu, Căruia se cuvine închinăciunea, slava şi lauda dimpreună cu Tatăl şi cu Duhul Cel fără de început, şi acum, şi pururea, şi în vecii vecilor. Amin!

Rugăciune după Vecernie, către Sfântul Nicolae

Ca pe un cald ajutător în nevoi te rog, Nicolae de trei ori fericite, că iată, vin la tine osândit, de multe păcate fiind rănit. În miez de noapte cad la tine rugându-mă: cu milostivire pleacă urechea ta şi ia aminte glasul rugăciunii mele, că iată, mă chinuiesc patimile mele trupeşti. Precum în vis înaintea împăratului ai stătut şi din închisoare ai izbăvit pe cei nevinovați, aşa şi pe mine, cel legat de patimi, mântuieşte-mă şi mă izbăveşte, rogu-te, de multîncurcatele curse ale şarpelui, că izbăveşti pe cel ce aleargă la tine de vrăjmaşii văzuți şi de cei ne-

văzuți și dai ajutor de la Dumnezeu. Ca un păstor milostiv răpește-mă de la fiara cea trufașă, ca pe cei trei voievozi. Slujitorule al Treimii! Rugându-te Acesteia, vino și mă ridică din adâncul greșalelor mele. Părinte Nicolae, ocrotește-mă în Ziua cea înfricoșătoare, și din munci scoate-mă, și mă slobozește de întunericul unde nu pătrunde lumina și de scrâșnirea dinților! Să biruiască mulțimea îndurărilor tale, ierarhe, adâncul smintelilor mele. Când mă va judeca Ziditorul, cercetând mulțimea răutăților mele, și atunci să te aflu ajutător care să mă izbăvească de bântuirea vrăjmașilor mei văzuți și de a celor nevăzuți. Ierarhe, cu rugăciunile tale tămăduiește și izbăvește! Cu rugăciunile tale, părinte Nicolae, arată-mă priveghetor către Dumnezeu și mă izbăvește de toată uneltirea drăcească. Hristoase Dumnezeule, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale, izbăvește-mă de chinul cel înfricoșător, că știi greșalele mele multe: curățește-le după bunătatea Ta. Sfânt, Sfânt, Sfânt ești în vecii vecilor. Amin!

Rugăciuni pentru ziua de joi

Rugăciune către Sfinții Apostoli

La dumnezeieștii apostoli ai Stăpânului și Domnului nostru Iisus Hristos, la ucenicii cei iubiți ai Lui, la Petru cel cu adevărat slăvit și la Pavel cel cu adevărat minunat, și la toți cei doisprezece, și la cei șaptezeci de apostoli aleși, cu umilință și cu inimă înfrântă și cu suspinuri căzând, mă rog. Suflete ticăloase și trupule multgreșit! Păcătuind în toate zilele, de ce nu vă ridicați? De ce nu contenești a călca poruncile dumnezeiești, pe care le-ai primit ca să le păzești, și ce milă vei primi de la Hristos dacă nu vei apuca înainte de sfârșit pe calea adevărată, care duce în viața veș-

nică? Scoală-te, sărmane suflete, din somnul păcatului şi plângi acum pentru faptele tale rele, cu care L-ai mâniat pe Făcătorul şi Stăpânul tău, de viață Dătătorul şi de bine Făcătorul, Care aşteaptă pocăința mea, pe care eu, atotpierzătorul şi multgreşitul (numele), n-am păzit-o; plângi pentru toate pe care le-am făcut în toată viața mea dintru început, de când am fost botezat, şi până în ceasul acesta, noaptea şi ziua. Păcătuit-am mai mult decât toți oamenii şi mai mult decât nisipul mării, toate câte sunt oprite de sfintele cărți şi de câte m-am lepădat la sfântul botez şi când am dat făgăduința vieții călugăreşti, şi nu mi-am păzit curată ființa, spurcatu-mi-am cu curvia sufletul şi trupul, în toate am mințit şi am fost călcător de lege. Eu sunt adânc al păcatului, iar Tu, Stăpâne Iisuse Hristoase, eşti adâncul milostivirii. Dacă pe cel drept îl vei milui, nu e lucru mare, dacă pe cel curat îl vei mântui, nu este vreo minune, că sunt vrednici de mila Ta – ci mai vârtos, Stăpâne, asupra mea, ticălosului şi păcătosului şi spurcatului, fă mila Ta şi arată îndurarea Ta cea multă! Doamne, primeşte acum pocăința mea, a multgreşitu-

lui (numele), şi iartă-mi toate greşalele şi toate faptele mele rele. Nici între morți, nici între vii nu este om mai ticălos şi mai păcătos ca mine: Tu ştii, Îndurate, ticăloşia mea, nelegiuirea mea şi păcatele mele nenumărate, fiindcă eu, iubitor de materie, pururea doresc întinăciunea păcatului – însă Tu, ca un Dumnezeu Atotputernic şi Milostiv şi Îndurat, poți să mă opreşti; de voiesc ori de nu voiesc, mântuieşte-mă pe mine, păcătosul, pentru mila şi iubirea Ta de oameni cea negrăită, ca Cela ce pe drepți iubeşti, şi pe păcătoşi miluieşti, şi pe toți îi chemi la mântuire, pentru făgăduința Ta, ca să primească bunătățile viitoare. Însuți, Doamne, primeşte şi auzi mica mea rugăciune în ceasul acesta!

O, preacinstiților şi prealăudaților apostoli şi ucenici ai lui Hristos, Petre şi Pavele şi toți cei doisprezece, şi ceilalți şaptezeci de apostoli aleşi de Hristos, Dumnezeul nostru! Auziți-mă acum, în ceasul acesta, şi luați aminte la cel ce vă aduce această mică rugăciune! Niciodată nu încetați a mă pomeni pe mine, multgreşitul vostru rob (numele), înaintea Împăratului Ceresc, Iisus Hristos, Adevă-

ratul Dumnezeul nostru! Rugătorilor pentru lumea întreagă, care mijlociți mântuire sufletelor noastre, marilor şi grabnicilor apărători ai creştinilor, care ascultați pe cei ce se roagă vouă şi vă puneți chezaşi pentru păcătoşi spre mântuire, vestitorilor ai pocăinței, propovăduitorilor ai Împărăției cerurilor! Întăriți-mă acum ca să mă pocăiesc din suflet, apostolii Domnului, şi iertare pentru păcatele mele rele cereți de la Hristos, şi de Împărăția Lui mă învredniciți! Rugați bunătatea Lui pentru mine, că e din fire Bun şi de oameni Iubitor, înfățişând Lui pătimirea cu care ați pătimit pentru numele Lui în lucrarea binevestirii, că pomeneşte Stăpânul Hristos cum v-ați pus sufletele îndurând necazuri şi moarte pentru El, şi nicidecum nu va trece cu vederea ruga voastră cea pentru noi, ci orice veți cere vă va auzi ca pe nişte adevărați prieteni şi ucenici iubiți ai Săi, pentru care a pus lângă Sine douăsprezece tronuri ca să şedeți împreună cu slava Lui cea pururea fiitoare şi să-L vedeți pururea, şi moştenitori ai Împărăției Sale v-a făcut ca să împărățiți veşnic împreună cu El, împlinind făgăduința pe care v-a grăit-o cu

preacuratele Sale buze: *Unde sunt Eu, şi voi veți fi.*

Pentru aceasta, vă rog pe voi, ucenici şi apostoli ai Domnului şi Împăratului şi Dumnezeului meu: rugați-vă acum să mă izbăvesc de toate împresurările cele rele ale vrăjmaşului şi de bântuirile lui cele viclene, iar de m-a şi vătămat, Stăpânul Hristos, Fiul lui Dumnezeu Celui Viu, este Doctorul sufletelor şi trupurilor noastre, vindecarea şi mântuirea sufletelor noastre. Rugați-vă să mă păzească şi acum nevătămat de toată momeala cea otrăvită a diavolului, ca mântuit fiind prin mijlocirea şi ajutorul vostru să-mi petrec viața în pocăință, şi să mă îndulcesc de fericirile cele veşnice, şi de cereasca Împărăție să mă învrednicesc, slavă şi laudă şi mulțumită, cinste şi închinare înălțând Ziditorului tuturor, lui Dumnezeu Celui Unuia în Treime, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, şi acum, şi pururea, şi în vecii vecilor. Amin!

Rugăciune după Utrenie

Suflete al meu! De ce, păcătuind în toate zilele, nu conteneşti a călca

poruncile date ție? Ce milă vei primi de la Dumnezeu dacă nu vei părăsi înainte de sfârşitul acestei vieți voirea cea iubitoare de plăceri, care te depărtează de viața veşnică? Scoală-te, sărmane suflete, din somnul păcatului şi plângi pentru faptele tale rele, cu care L-ai mâniat pe Făcătorul şi Stăpânul şi Dătătorul de viață şi Binefăcătorul tău, Care aşteaptă pocăința mea, şi părăseşte acum poftele nesățioase, abate-te de la întinăciunile cele amare şi făcătoare de stricăciune şi cazi strigând către dumnezeieştii apostoli, ca să se roage lui Hristos să îmi dea iertarea greşalelor.

Sfinte Apostole Petre, cela ce eşti mai întâi pe scaun şezător, piatra cea tare a credinței, temelia cea neclintită a Bisericii, care pescuieşti pe cei cufundați în adâncul lipsei de înțelegere! Pe tine te rog, întru tot cinstite: să mă cuprindă mreaja dumnezeiască, să mă scoată din adâncul pierzării. Ştiu că ai primit de la Dumnezeu stăpânire să legi şi să dezlegi: dezleagă-mă, rogu-te, pe mine, cel legat cu lanțurile păcatului, arată mila ta asupra mea, săracul rob (numele), şi înviază sufletul meu smerit precum ai

înviat-o oarecând din morți pe Tavita. Ridică-mă spre alergarea cea bună, cela ce la Poarta Frumoasă pe olog l-ai făcut sănătos şi cu cuvântul tău alungi toate neputințele şi bolile. Să mă adumbrească harul tău, care tămăduieşte bolile sufleteşti şi alungă neputințele trupeşti, că toate le poți, sfinte, cu puterea lui Hristos, pentru Care ai lăsat toate, şi pe Care L-ai iubit, şi sfinților Lui paşi ai urmat, şi pentru numele Lui lanțuri ai purtat! Acestuia roagă-te pentru mine, ticălosul, ca să mă izbăvesc de tot răul cu rugăciunile tale.

Sfinte Apostole Pavele, iubitule al lui Hristos, omule ceresc, îngere pământesc, propovăduitorule al sfintei credințe, învățătorule al tuturor neamurilor, trâmbiță a Bisericii, vultur înalt zburător şi grăitor al cereştilor taine, slăvite retore şi sălaş duhovnicesc, care multe necazuri ai răbdat pentru numele lui Hristos şi te îngrijeşti foarte pentru creştini, care marea ai străbătut, pământul ai înconjurat şi ne-ai întors pe noi de la înşelarea cea idolească! Pe tine te rog şi către tine strig: nu te îngreţoşa de mine, spurcatul, nu mă trece cu vederea pe mine,

cel orb cu sufletul! Ridică-mă pe mine, cel sărman şi slăbănogit de lenevirea păcatului, că în Listra împreună cu Varnava l-ai sculat pe cel ce era olog din pântecele maicii sale. Pe Eftihie, care era mort, l-ai înviat: înviază-mă şi pe mine din faptele cele rele! Cela ce cu rugăciunea ta ai zguduit temeliile temniței şi pe cei ce erau în lanțuri i-ai dezlegat, toate le poți câte le voieşti: smulge-mă şi pe mine din laţurile vrăjmaşului şi întăreşte-mă să fac faptele cele bune, mare Apostole Pavele!

Sfinte Ioane de Dumnezeu Cuvântătorule, Fiule al tunetului, cela ce ai fost culcat la pieptul lui Hristos, vasule feciorelnic, biserică însufleţită, limbă de miere izvorâtoare, gură cu glas de tunet, care ne-ai tunat nouă înomenirea Fiului lui Dumnezeu, întărirea Asiei, lauda Efesului, învățătorule al Patmosului, păzitorule a toată lumea, scriitorule al Evangheliei lui Hristos, nădejdea şi scăparea mea, auzi rugăciunea mea, ia aminte la ruga mea! Nu mă lăsa lipsit de ocrotirea ta, nu te mânia pe mine, cela ce mult am păcătuit! Cela ce pe fiul lui Dioscur l-ai înviat în baie, şi pe ostaş după şapte

ceasuri l-ai scos viu din mare tatălui său, şi pe cel lepros în munte cu atingerea mâinii l-ai vindecat şi l-ai abătut de la voia cea pierzătoare de suflet, izbăveşte-mă şi pe mine de tot păcatul, că la tine mi-am pus nădejdea!

Sfinte Luco, dumnezeiescule evanghelist, duhovnicescule scriitor, de Dumnezeu înțelepțite doctor! Auzi rugăciunea mea, vindecă patimile sufletului meu şi nu mă trece cu vederea pe mine, cel rănit de săgeţile vrăjmăşeşti, că poți să mă tămăduieşti şi să mă faci sănătos din ceasul acesta!

Sfinte Marcule, luminătorule al Alexandriei şi al Egiptului, scriitorule al tainelor lui Hristos, care ai slujit Evangheliei Lui, roagă-te pentru mine Iubitorului de oameni Dumnezeu ca să slujesc de acum poruncilor lui Hristos şi să-mi slobozesc sufletul, cu rugăciunile tale, din robia celui viclean!

Sfinte Mateie, care ai lăsat vama şi ai împărțit toată agonisita cea păcătoasă, primind în ceruri bogăție necheltuită! Tu ne-ai vestit despre a Doua Venire a lui Hristos, când Se va arăta din ceruri cu mulțime de îngeri şi slavă cerească, pe vrăjmaşi spăimân-

tându-i şi pe credincioşi veselindu-i: atunci şi voi, apostolii, veţi şedea pe tronuri, judecând neamurile.

Vai mie! Cum mă voi arăta atunci eu, păcătosul, cel plin de toată răutatea! Fiţi mie ajutători şi întăriţi-mă spre alergarea cea bună, ca să mă izbăviţi de muncile cele veşnice! Toţi Sfinţii Apostoli, care aţi fost aleşi de Dumnezeu, Andreie, Iacove, Tomo, Vartolomeie, Simone, Filipe, bineplăcuţii lui Hristos, dezrădăcinătorilor ai înşelării şi săditorilor ai credinţei! Auziţi-mă pe mine, păcătosul, care nădăjduiesc în voi, că nu este mie mântuire din fapte de nu mă veţi acoperi de toată uneltirea vrăjmaşului! Că iată, ca un leu răcnind umblă, voind să mă înghită: voi însă zdrobiţi-i capul, şi desfaceţi fălcile lui, şi pe mine mă izbăviţi cu rugăciunile voastre, ca atât cât mai sunt în această lume să mă pocăiesc pentru păcatele mele, pe care le-am făcut asupra sărmanului meu suflet! Doamne Iisuse Hristoase, milostiveşte-Te de mine, ticălosul: pentru rugăciunile apostolilor Tăi, de cele ascunse ale mele curăţeşte-mă şi dă nevredniciei mele harul înţelegerii, că Tu eşti Hristosul, Fiul

lui Dumnezeu, Care dă rugăciune celui ce se roagă şi primeşte căinţa celor ce se căiesc. Primeşte, Stăpâne, pocăinţa mea şi iartă păgânătatea inimii mele. Mântuieşte-mă după mila Ta, că eu robul Tău sunt, Stăpâne, şi fiul roabei Tale. Nu da, Doamne, spre tulburare piciorul meu, nici să dormiteze îngerul care mă păzeşte, ci povăţuieşte-mă, Dumnezeule, curăţeşte şi sfinţeşte smeritul meu suflet, ca să nu mă întorc urgisit, necăjit, ruşinat, ci să primesc nesfârşitele Tale bunătăţi, de care doresc. Nu intra la judecată cu mine, că ştiu fărădelegile mele care grăiesc asupra mea. Pentru aceasta, mă rog Ţie, Stăpâne, din inimă şi din suflet: nu mă lăsa, Doamne, să pier de tot în tina faptelor mele, ci dă-mi mână de ajutor, că Tu ştii neputinţa mea, trecând cu vederea păcatele mele şi aşteptând pocăinţa mea, ca un Bun şi Îndelung-răbdător, Care pentru noi Te-ai pogorât pe pământ, şi pe apostoli i-ai ales, şi prin ei chemi la viaţa veşnică toate neamurile. Pentru rugăciunile lor, Hristoase Dumnezeule, trimite-ne nouă mila Ta, şi potoleşte valurile gândurilor mele fără de rânduială, şi sufletul meu cel căzut ridi-

că-l, şi de tot răul mă izbăveşte, şi de Judecata ce va să fie mă slobozeşte, că Tu eşti Dumnezeul meu şi Ţie slavă înalţ, dimpreună şi Tatălui, şi Sfântului Duh, şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

Rugăciune după Utrenie, către Sfântul Nicolae

Stăpâne Hristoase, Dumnezeul nostru, Fiule şi Mielule, Preacinstite şi Fără de prihană Mântuitorule, Care bine ai voit a Te face nouă Arhiereu şi ai împodobit cu felurite cinuri Sfânta Biserică, pe care ai răscumpărat-o cu Cinstitul Tău Sânge! Dăruieşte-ne nouă a săvârşi întotdeauna duhovniceşte pomenirea cuvioşilor Tăi şi a-i pomeni întru cuvioşie pe sfinţii noştri păstori şi învăţători, care drept au învăţat cuvântul adevărului Tău şi ne-au luminat, pe care i-ai povăţuit la limanul voilor Tale şi i-ai proslăvit după vrednicie, precum şi dânşii Te-au proslăvit pe Tine. Învredniceşte-ne, pentru rugăciunile lor, a-l cinsti în această zi pe luminătorul şi învăţătorul nostru, cel întru sfinţi părintele nostru Nicolae, arhiepiscopul Mirelor

Lichiei, făcătorul de minuni. Tu, Care l-ai învrednicit de plata cununilor cereşti pentru arhiereasca şi păstoreasca lui osteneală, Însuţi luminează-mă cu lumina vieţuirii lui şi pe mine, păcătosul robul tău (numele), şi povăţuieşte-mă în calea poruncilor Tale a vieţui fără de prihană şi poticnire, ca lucrând Ţie cu frică să aflu dimpreună cu sfinţii harul şi iubirea de oameni care sunt de la Tine, că Tu eşti Dătătorul şi Cununa bunătăţilor Tale veşnice, şi Ţie se cuvine slava, şi cinstea, şi stăpânirea, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

Rugăciune după Ceasuri

Stăpâne Doamne! A Ta este ziua şi a Ta este noaptea, Ţie slujeşte făptura toată şi toată suflarea pe Tine Te laudă! Iar eu, ticălosul, toată viaţa mea în curvie săvârşind-o, de frică sunt ţinut, că mi-am amintit de zilele dintâi şi până acum, în care toate răutăţile cu nesimţire le-am făcut, şi pentru aceasta n-am îndrăznire către Tine, că fărădelegile mele sunt mari şi înfricoşătoare. Vrăjmaşii mei mă necăjesc, dar Tu, Doamne, Doamne, Ca-

re ai deschis gura celui mut, deschide şi gura mea, ca să grăiesc la rugăciune cele bineplăcute Ţie! Că iată, sufletul meu ca un pământ fără de apă a rămas şi nu poate să aducă roadă: Tu însă dă-mi din sămânţa cea sfântă a Ta, adapă-mă cu roua harului Tău, ca să aduc Ţie roada pocăinţei. Doamne Iisuse Hristoase, Cela ce vrei ca toţi oamenii să se mântuiască! Auzi rugăciunea mea, pentru rugăciunile Sfinţilor Tăi Apostoli, că ei se roagă pentru noi! Şi eu cer iertăciune de la Tine, că pururea asculţi rugăciunile lor, şi pentru ruga lor mântuieşte-mă pe mine, păcătosul, tămăduieşte bolile inimii mele şi vindecă bubele sufletului meu, luminează ochii minţii mele, curăţeşte-mi gândurile şi simţirile, aprinde cele dinlăuntru ale mele cu flacăra fricii Tale, ca să mistuie spinii păcatelor mele, şi răcoreşte sufletul meu cu dragostea Ta, că spre Tine năzuieşte dorirea mea, Lumina Cea adevărată şi Dătătorul luminii, şi numai de la Tine cer mântuire. Satură foamea mea cu mila Ta, adapă setea mea cu iubirea Ta de oameni nemăsurată, şi să mă acopere harul Tău de tot răul, ca păzit fiind de Tine să mă

izbăvesc de cursele cele multe ale vicleanului, care mă împiedică, şi să nu se laude vrăjmaşii mei asupra robului Tău, care nădăjduieşte întru Tine, şi mântuieşte-mă după mila Ta, ca să împlinesc Ţie făgăduinţele rugăciunilor mele şi, până la suflarea cea de pe urmă căindu-mă pentru greşalele mele, să proslăvesc numele Tău preasfânt, al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

Rugăciune după Vecernie

Crucea e ridicare sufletului şi viaţă veşnică; crucea e slava Domnului; crucea e biruitoarea potrivnicilor şi izbăvitoarea oamenilor. Doamne Hristoase, Dumnezeul nostru, Care pentru a noastră mântuire ai venit de la Părintele Tău Cel fără de început, din cel mai de sus crug ceresc, pe tărâmurile cele de jos ale pământului, Dumnezeu fiind neschimbat, în firea noastră Te-ai îmbrăcat şi Te-ai făcut om deplin pentru milostivirea Ta cea multă şi neurmată, ca să aduci la Tine neamurile – moştenirea cea dată Ţie – scoase din gura vrăj-

maşului şi chinuitorului celui vechi, adică diavolului, căruia ne-am făcut robi prin păcat, fiii Tăi fiind şi partea Ta cea aleasă, despre care ai zis: *Alte oi am!* Şi acum, nu îngădui, Doamne, să mă sfârşesc în păcate, că spre Tine am năzuit din tinereţile mele şi din pântecele maicii mele. Dumnezeul meu eşti Tu: nu mă lăsa să fiu bucurie demonului, că ştii cu câtă înlesnire se înşală firea omenească, ci cu judecăţile pe care le ştii mântuieşte-mă, că nu este în mine nici un obicei care să mă mântuiască, ci cu totul sunt sărac şi sărman fără de ajutorul Tău, mânios de soi şi sălbatic din fire, poftitor păcatului, voie rea având, pomenitor de rău, uitător al binelui, călcător de jurământ, supărăcios mai presus de toţi, grabnic spre sfadă, iar spre smerenie moleşit, cu râvnă la curvie şi leneş la rugăciune, mâncăcios cu prisosinţă şi băutor peste măsură, în nemilostivire nesăţios. Toate facerile de bine le-am lepădat de la mine şi toate cele necuvioase s-au sălăşluit întru mine – ci Tu, Doamne, Doamne, Cela ce miluieşti în dar neamul omenesc, în dar mântuieşte-mă şi pe mine, căci ştiu că ai zis: *Veniţi la Mine, toţi cei os-*

teniţi şi împovăraţi, şi Eu vă voi odihni pe voi! Nu mă trece cu vederea, Doamne, pe mine, cel ce m-am istovit în lucruri urâcioase şi sunt doborât de povara fărădelegilor, ci ia sarcina păcatului de la mine, ca Cela ce ai mulţime de îndurări, şi mă învredniceşte pe mine, nevrednicul robul Tău (numele), în cel de pe urmă ceas al acestei zile, să mă închin slavei Tale şi rugăciune de seară să aduc Ţie, pe care primind-o, Mântuitorule, din păcătoasă gură, să nu Îţi pară rău pentru darurile pe care le-ai făgăduit robilor Tăi, care cer de la Tine prin rugăciune. Tu ştii, Stăpâne, tainele sufletelor noastre, ştii de ce avem mai mare nevoie. Dă-mi, Doamne, să scap de tot răul şi de toată ispita diavolească, şi iartă-mi multele păcate săvârşite mai înainte, şi adună mintea mea de la poftele trupului; abate inima mea de la deşartele laude ale linguşirii omeneşti, ca să mă pocăiesc de greşalele mele, şi să mă umilesc pentru căderile mele, şi să lăcrimez pentru fărădelegile mele, şi în noaptea ce vine să nu fiu cuprins de bezna păcatului şi de somnul greu, ci întăreşte-mă spre cântare de toată noaptea cu puterea negrăitei Ta-

le dumnezeiri, şi dă ochilor mei somn uşor, fără de nălucire şi tulburare, şi scoală-mă ca să Te laud de dimineaţă. Cu lumina poruncilor Tale luminează-mi ochii înţelegerii, de toată calea răului depărtează picioarele mele şi pune-mă să umblu pe urma poruncilor Tale şi să Te pomenesc în biserica sufletului meu şi în locaşul cel cuvântător al trupului meu, ca, fără de prihană săvârşind cealaltă vreme a vieţii mele, să fiu părtaş al părţii celei de-a dreapta Ta dimpreună cu toţi cei ce din veac bine au plăcut Ţie, dimpreună cu care mă şi adu în curţile Tale duhovniceşti şi numără-mă împreună cu turma cea aleasă a oilor Tale cuvântătoare, pentru care Ţi-ai vărsat Sângele, că Tu eşti Dumnezeul meu şi eu sunt robul Tău, şi Ţie slavă înalţ, dimpreună şi Tatălui, şi Duhului Celui Sfânt, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

Rugăciuni pentru ziua de vineri

Rugăciune după Utrenie

Cum voi plânge acum căderea mea? Cum mă voi arăta feţei Tale, Stăpâne a toate, Doamne? Ce voi aduce Ţie dintre cele pe care le ceri sau cu ce voi răsplăti Ţie, plin fiind de toată nelegiuirea şi spurcăciunea? În ce fel mă voi izbăvi de munci? Că de când m-am născut şi până acum toate răutăţile am făcut, nearătând nici măcar o zi pocăinţă adevărată, că dacă o clipă mă pocăiesc, vreme îndelungată iarăşi nelegiuiesc, ca un câine ce se întoarce la vărsătura sa. După ce am primit toate bunătăţile, m-am abătut de la Tine spre toate patimile păgâneşti, m-am făcut rob poftelor spurca-

te, alăturatu-m-am dobitoacelor necuvântătoare. Nici un pământean nu Te-a mâniat cum Te-am mâniat eu, şi de mulţimea fărădelegilor mele nu sunt vrednic să privesc spre înălţimea cerului, că de voi tinde ticăloasele mele mâini, socot că văzduhul se va spurca. Având limbă rău-grăitoare, cu ce cuvinte mă voi ruga? Sau cum voi răsplăti Ţie, Stăpâne, neavând cele cuvenite? Nu am nici lacrimi, nici răbdare, blândeţe şi umilinţă nu am agonisit, curăţia şi dreptatea încă din copilărie mi le-am pierdut, biruit fiind de vrăjmaşul cel viclean cu iubirea plăcerilor. Căzut-am în păcătoasele pofte ale trupului, pierdut-am chipul frumuseţii celei dintâi şi toată mintea mea spre cele pământeşti am abătut-o. Vai mie, Doamne, Dumnezeul meu, Făcătorule al cerului şi al pământului, Cela ce eşti bogat în milostivire! Am fugit departe de casa Ta cea dumnezeiască, şi de voie m-am făcut rob dracului poftei, şi lăsând pâinea îngerilor m-am umplut tot de mâncăruri nelegiuite, şi mai vârtos voit-am să mă hrănesc, alături de porci, cu roşcovele patimilor vremelnice. Priceput-am amărăciunea păcatului, că doar pentru o cli-

pă îndulceşte, dar în veci chinuieşte; de foametea cea gândită cumplit mă istovesc şi până acum nu m-am întors, ca oarecând fiul risipitor, nici n-am agonisit pocăinţa vameşului, nici suspinarea slăbănogului, nici lacrimile desfrânatei, nici rugile femeii hananeence, nici smerenia cea bună a sutaşului, nici credinţa celei cu curgere de sânge, nici mărturisirea tâlharului, ci precum Cain am socotit a tăinui uciderea sufletului meu, uitând de Cel ce vede ascunzimile inimii – dar dacă eu voi trece sub tăcere acestea, am pârâş pe diavol, care nu poate să tacă. Pentru aceasta, nu aştept să fiu pârât, ci ca Lameh mărturisesc asupra mea răutăţile mele, că iată, vremea vieţii mele se scurtează, iar întinăciunile sufletului meu s-au înmulţit; că iată, pe toţi câţi au păcătuit înainte de Lege şi sub Lege i-am cunoscut şi, faptele lor cele necurate primindu-le, cu cruntă tulburare m-am potopit şi am primit răsplata răutăţii precum noroadele care desfrânau în vremea lui Noe, că lăsând chivotul bunei mărturisiri şi înălţând ca pe un turn babilonicesc graiuri semeţ cugetătoare, clevetire şi minciuni am întărit folo-

sind cuvintele vestite de Dumnezeu, şi prin aceasta L-am mâniat pe Făcătorul meu. Tulburatu-m-am la minte, nu ştiu ce spun, lepădat-am frica de Dumnezeu, nelegiuit-am ca locuitorii Sodomei; n-am voit să fug prin credinţă, ca Lot, de aprinderea poftelor, şi până acum am rămas ţinut de iubirea patimilor, şi mă tem de focul gheenei, în care urmează să fiu ars; nu m-am lăsat de obiceiul cel păcătos, ca să ajung în pământul odihnei, pe care moştenindu-l Avraam prieten al lui Dumnezeu a fost numit, ci am ajuns, ticălosul de mine, în bezna cea întunecată a neînfrânării, şi pentru aceasta osândit am fost şi de toată virtutea m-am făcut străin, neprimind nici unul din obiceiurile drepţilor: nici ascultarea lui Isaac, nici buna credinţă a lui Iacov, nici blândeţea lui Moisi, nici răbdarea lui Iov, nici înfrânarea lui Iosif, nici râvna lui Finees, care a străpuns fărădelegea, nici tăria lui Halev, care n-a slăbit în credinţă, nici priceperea lui Iisus Navi, prin care a moştenit pământul făgăduinţei, nici vitejia preaînţeleaptă a Iailei, care cu ţăruşul a pironit pe Sisara, nici ca prinosul cel bineplăcut al lui Samuil,

ci ticălos am rămas, ca Datan şi Aviron, împotriva firii poftind a fi învăţător, şi am furat cele dumnezeieşti, ca Ahar cel necuvios, care a fost bătut cu pietre, şi spurcat stau înaintea lui Dumnezeu, ca Iani şi Iamvri, şi nu ştiu ziua, nici ceasul când pământul se va căsca şi mă va înghiţi de viu ori va ploua Domnul asupra mea foc şi pucioasă. Cum nu voi primi acum pedepsele ce mi se cad, de vreme ce Dumnezeu aşteaptă pocăinţa mea? Căci mai mult mă tem să cad dincolo în mâinile lui Dumnezeu Celui Viu, din care nimeni nu poate să izbăvească! Vai mie din pricina păcatelor mele! Ce pântece m-a născut? De ce m-am născut pe această lume? Mai bine ar fi fost dacă m-aş fi născut, dar n-aş fi dăinuit nici măcar un ceas, ci aş fi murit – iar acum pentru ce voi plânge mai întâi? Pentru muncile nesfârşite sau pentru despărţirea de Dumnezeu? Că dacă voi vrea să socotesc faptele mele rele, voi pricepe că sunt mai păcătos decât orice om. Suspină după mine muncile toate şi stricăciunea şi viermii, aşteptând trupul meu, focul şi tartarul vor să-mi cuprindă sufletul. Vicleanul diavol are în mine prilej

de laudă. Nu ştiu ce voi face şi la cine voi alerga cerând izbăvire, fără numai la Tine, Făcătorul meu, că ştiu îndelungă-răbdarea, şi nerăutatea, şi iubirea Ta de oameni. Cine va povesti minunile Tale cele din veac şi cine va face auzite laudele milei Tale? Că nu Te bucuri de moartea păcătosului, ci Te veseleşti de întoarcerea vieții lui. Pentru aceasta, chipul pocăinței l-ai arătat dintru început: pe Israil, care Te-a mâniat oarecând în pustie, l-ai miluit pentru pocăință, pe niniviteni, miluindu-i, i-ai mântuit, pe Manasi din lanțuri l-ai izbăvit, pe Iona din pântecele chitului l-ai scos, pe Iezechia de la moarte la viață l-ai întors, pe Petru apostol mai întâi pe scaun şezător l-ai arătat. Ce e mai mare decât pocăința, întru care bine a voit Duhul Tău Cel Sfânt? Că toată dreptatea omenească, ca pânza de păianjen, cu înlesnire se sfâşie, şi întru nimic se va socoti: că cine se va lăuda înaintea Ta că are inimă dreaptă, ori cine are nădejde că e curat de păcat? Fariseul, drept fiind, s-a lăudat, şi a fost osândit – iar eu, ticălosul, sunt cuprins de multe păcate rele şi ce voi face nu ştiu, că nu am lacrimi, nici pocăință adevărată, pentru

care, Stăpâne Doamne, pe David l-ai sfințit şi proroc l-ai arătat, şi pe vameş l-ai îndreptățit, şi pe desfrânată ai curățit-o, şi pe fiul risipitor ai sârguit de l-ai întâmpinat şi l-ai făcut părtaş al dumnezeiescului Tău ospăț. Pentru aceasta, şi eu îmi bat pieptul cu pumnii şi strig din adâncul inimii: Stăpâne Doamne, Iisuse Hristoase! Legiunea de draci Te-a rugat oarecând să nu-i trimiți pe ei în adânc şi, primind mila Ta, a intrat în turma de porci: şi eu Te rog, Fiule al lui Dumnezeu, să nu mă trimiți pe mine în gheena focului pentru mulțimea răutăților mele, că cele nevrednice de Împărăția Ta cea cerească am săvârşit, ci dă-mi unul dintre locaşurile casei Tatălui Tău, că nu pentru drepți Te-ai pogorât pe pământ, precum Însuți ai zis, Nemincinoase Dumnezeule: *Nu am venit să chem pe drepți, ci pe păcătoşi la pocăință, că nu au trebuință de doctor cei sănătoşi, ci cei bolnavi.* Primeşte-mă, Doamne, pe mine, cel ce mă pocăiesc de faptele mele necuvioase; nu mă trece cu vederea pe mine, cela ce am căzut în căi spurcate, în râpele păcatului, între tâlharii cei cunoscuți cu mintea, care de toată virtutea m-au despuiat, şi cu pa-

timi crunt m-au rănit, şi bolesc fără vindecare de pofta cea vătămătoare de suflet. Tu, Iisuse, Nume de mântuire, Fiule fără de ani al Părintelui fără de început şi Ipostas de o fire cu Sfântul Duh, prin Care toate cele văzute şi cele nevăzute s-au făcut, Preasfinte Împărate, Cela ce singur eşti fără de moarte, Iubitorule de oameni, Care pentru noi, păcătoşii, din sânurile Tatălui ai venit, răni şi răstignire răbdând de bunăvoie şi necruţând trupul Tău cel neprihănit, ce păgâneşte a fost atârnat pe Cruce, Cela ce, biruit de îndurările şi de iubirea Ta de oameni, între cei morţi ai fost socotit şi prin această iconomie l-ai vânat pe chinuitorul diavol, şi ai stricat pe cel ce are stăpânirea morţii, şi toată oastea cea drăcească prin arătarea crucii Tale ai risipit-o, şi în cele mai de dedesubt intrând împărăţia iadului ai stricat, şi de la tânguirea stricăciunii la veselie i-ai adus pe morţii cei din veac, şi pe cei robiţi de păcat la fericirea cea dintru început i-ai întors, Tu singur eşti curat şi fără de prihană ai pătimit pentru păcătoşi, iar eu sunt spurcat cu sufletul şi cu trupul: curăţeşte-mă cu Sângele Tău cel sfânt, care a curs

din coasta Ta, pironeşte cu frica Ta trupul meu şi cu moartea Ta cea de viaţă făcătoare omoară mădularele trupului meu, care se nevoiesc spre rău; caută-mă pe mine, cel rătăcit, ca pe oaia cea pierdută, pe care luând-o pe umeri ai adus-o la Tatăl şi ai chemat să se bucure cetele îngereşti, că toate le poţi şi câte le voieşti le faci: după mare mărirea Ta, aşa şi mila Ta e nenumărată. Luminează mintea mea cea întunecată cu răutatea, ca să nu mă cuprindă până în sfârşit stăpânitorul întunericului, cu pofta trupului silindu-mă să-i slujesc după voia lui, ca nu cândva pentru puţina desfătare a veacului acestuia să fiu izgonit din cămara Ta cea sfântă şi legat de mâini şi de picioare şi să fiu aruncat în focul nestins. După mila Ta cea obişnuită caută spre ruga mea şi primeşte rugăciunea robului Tău. Să nu mă osândeşti cu fărădelegile mele, nici după păcatele mele să-mi răsplăteşti mie, că fărădelegile mele le cunosc, şi acum mă căiesc pentru păcatele mele, iar Tu ştii neputinţa firii mele, Ziditorul meu: aşadar, dă-mi tărie şi putere, pune picioarele mele pe piatra pocăinţei, curăţeşte sufletul meu

de toată întinăciunea; depărtează gândurile necurate de pătimaşa mea inimă; dăruieşte gurii mele grăire lină, ochilor mei izvor de lacrimi, şi tot spinul răutăţii dezrădăcinează-l din mintea mea, iar auzul urechilor mele să fie păzit de poruncile Tale dumnezeieşti. Învaţă-mă să tind către Tine mâinile mele şi fă-mă cu totul bineplăcut al Tău. Dă să se facă minunată mila Ta şi asupra mea, şi toţi să vadă iubirea Ta de oameni: ca un milostiv, mântuieşte-mă pe mine, păcătosul. Mântuitorule Atotputernice, fără de răutate, Îndelung-răbdătorule! Lucrul mâinilor Tale nu îl trece cu vederea, nici nu zi, Doamne: *Nu te cunosc pe tine*, nici nu întoarce faţa Ta de la mine întru mânia Ta, nu mă trimite, Doamne, în foc, de care se cutremură sufletul meu! Stăpâne al meu, Doamne, nu uita osteneala robului Tău, că la Tine am alergat şi către Tine ochii sufletului meu am ridicat, şi mâinile am întins, şi genunchii plec, din adâncul sufletului suspin, cu limba mă rog: miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta, după mulţimea îndurărilor Tale curăţeşte fărădelegile mele, că nu cei morţi Te vor lăuda, nici cei

ce şed în iad Te vor mărturisi pe Tine, ci noi, nevrednicii, bine Te cuvântăm şi ne rugăm Ţie, cerând mila Ta! Că Însuţi ai zis, Doamne al meu: *Cel care cere va primi, că pe cel ce vine la Mine nu-l voi scoate afară*, că Tu nu voieşti să piară nici un om, ci pe toţi vrei să-i mântuieşti cu adâncul judecăţilor Tale, că Tu eşti Dumnezeul meu Preasfânt, şi eu sunt robul Tău păcătos. Apără-mă cu puterea Crucii Tale şi mântuieşte-mă de tot răul, pentru rugăciunile Preasfintei Stăpânei noastre, de Dumnezeu Născătoarei, şi pentru sfintele Tale patimi, cu care ai pătimit pentru noi cu bunăvoirea Tatălui, şi cu iubirea Ta de oameni, şi cu iconomia Sfântului Duh, că pe Tine, Dumnezeu Cel Unul în Treime, Te laudă toate puterile cereşti, şi noi, pământenii, de la Tine cerem milă şi iertarea păcatelor, că Ţie se cuvine a milui şi a mântui sufletele noastre întotdeauna, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

Rugăciune după Ceasuri

Ce voi răsplăti Ţie, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumne-

zeu, pentru toate câte ai făcut neamului omenesc, şi ce plată voi aduce bunătăţii Tale? Nici cerul, nici pământul nu pot să dea ţie daruri după cuviinţă, că Însuţi bine ai voit a veni pe pământ ca să-i mântuieşti pe cei păcătoşi: Te-ai întrupat pentru noi, netrupesc fiind, şi de bunăvoie ai sărăcit, fiind bogat, iar eu am lepădat îndurările Tale, mai mult decât oricine Te-am mâniat. Tu însă, Cela ce pentru noi ai primit patimă, vindecă patimile inimii mele; Cela ce bine ai voit a fi osândit şi încununat cu spini, dezrădăcinează spinii sufletului meu; Cela ce de bunăvoie ai fost legat şi ai primit răni, rupe legăturile răutăţilor mele, de rănile mele mă izbăveşte. Cela ce batjocură ai răbdat şi pe Cruce ai fost pironit, pironeşte de frica Ta trupul meu; pe vrăjmaşul care mă ispiteşte doboară-l cu Crucea Ta. Cela ce ai fost adăpat cu oţet şi fiere, şterge zapisul păcatelor mele, în cartea vieţii înscrie-mă. Cela ce clatini pământul din temelie şi despici pietrele, întăreşte-mă pe piatra credinţei Tale şi păzeşte-mă neclintit de acum înainte. Cela ce ai prefăcut în întuneric lumina soarelui primind rană de lance în

coasta Ta, luminează întunericul minţii mele şi vindecă marea rană a răutăţilor mele. Cela ce ai izvorât sânge şi apă spre curăţirea făpturii Tale, dă lacrimi ochilor mei, ca să curăţesc întinăciunea fărădelegilor mele. Cela ce ai îndreptăţit pe tâlharul care o singură dată a strigat: *Pomeneşte-mă, Doamne, întru Împărăţia Ta*, pomeneşte-mă, Doamne, Dumnezeul meu, şi pe mine, care strig către Tine necontenit, şi de soarta lui mă învredniceşte! Cela ce ai primit pe Petru care plângea, primeşte şi pocăinţa mea. Cela ce ai zăcut în mormânt cu trupul, scoală-mă din mormântul deznădejdii pe mine, cel omorât de faptele cele rele, ca să proslăvesc cu inimă curată puterea Crucii Tale, că prin aceasta ai biruit pe diavol şi şi pe cei morţi din veac împreună cu Tine i-ai înviat. Şi pentru toate acestea ce-Ţi voi răsplăti, ticălosul de mine, fără numai închinăciune şi lacrimi de umilinţă? Primind acestea, Mântuitorul meu, sfârşit bun dăruieşte-mi şi învredniceşte-mă a sta de-a dreapta Ta în Ziua Judecăţii şi a auzi sfântul Tău glas grăind: *Veniţi, binecuvântaţii Tatălui Meu, de primiţi Împărăţia gătită vouă*, că Tu eşti Dumne-

zeul nostru şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

Rugăciune după Vecernie

Stăpâne, Doamne Atotţiitorule, Dumnezeul părinţilor noştri, Care ai făcut veacurile şi ştii sfârşitul lor, Cela ce socoţi anii şi măsori vremurile, Care ai stăpânire peste viaţa şi peste moartea fiinţelor pământene! Nu mă lăsa pe mine, Doamne, să putrezesc în fărădelegi, nici nu trimite peste mine mânia cuvenită faptelor mele, ci auzi glasul rugăciunii mele. Cela ce bine ai voit a mă trece peste marea vieţii, ce voieşte să mă înece cu valurile multe ale păcatelor, Care şi lungimea acestei zile m-ai învrednicit a o săvârşi şi a mă apropia de începutul nopţii, pe care nu nădăjduiesc să o trec, fiind cuprins de visarea drăcească şi acoperit de bezna păcatului, mântuieşte-mă de tot sfatul vrăjmaşului şi de tot necazul şi năpasta, nevoia şi întristarea şi gândurile spurcate, ce îmi strâmtorează neîncetat ticălosul suflet, că Tu eşti Dumnezeul meu şi Dătătorul a tot binele, Care şi înainte de cerere dai din belşug cele bune robilor Tăi! Pomeneşte smerenia mea, şi deschide gura mea spre slavoslovirea Ta, şi primeşte această rugăciune de seară, şi dă-mi să alerg fără împiedicare la poruncile Tale, să nu mă ostenesc în deşert din pricina puţinătăţii credinţei mele, că Tu ai zis: *Cheamă-Mă, şi te voi izbăvi.* Izbăveşte-mă, Doamne, de toată cursa diavolească şi îndreptează viaţa mea, că iată, cu frică stau înaintea Ta, către mulţimea îndurărilor Tale pururea căutând şi la Tine căzând cu suflet umilit. De la gândurile fără folos abate inima mea şi înaripează mintea mea spre Tine. Dă-mi, Doamne, de acum vreme de pocăinţă, că străin sunt eu, la fel ca toţi părinţii mei, că iată, ca iarba de dimineaţă am înflorit, iar seara cad şi mă usuc. Tămăduieşte-mă, Milostive, pe mine, cel rău rănit de boldul păcatului, înainte să trec şi să nu mai fiu, că nu morţii Te vor lăuda, şi în iad cine se va mărturisi Ţie? Stăpâne, Mântuitorul sufletelor noastre, Care ai dăruit nădejdea vieţii veşnice celor ce cred în Tine, odihneşte sufletul robilor Tăi, părinţilor şi fraţilor noştri (numele), şi a toată semiţia de neam creştinesc,

de parte bărbătească şi femeiască, şi al tuturor celor ce au crezut în Tine, Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, că Tu ai zis: *Cel ce crede în Mine nu va muri, ci va avea viaţă veşnică*, de care împărtăşeşte-mă şi pe mine în pământul celor blânzi, în sălaşurile sfinţilor, în locaşurile ce nu se strică, în Ierusalimul cel de Sus, în lumina neînserată şi în veacul cel fericit şi neîmbătrânitor, unde nu este durere, nici întristare, nici suspin, nici diavol îndemnător la rău, nici păcat făcător de stricăciune, ci bucurie negrăită şi veselie nepovestită, mulţimea dreptilor, cinurile prorocilor, cetele apostolilor, taberele mucenicilor, seminţia răbdătorilor de patimi, soboarele arhiereilor, mulţimile cuvioşilor, adunarea pustnicilor, şi sufletele tari ale sfintelor femei, şi odihna sfinţilor, care din veac bine au plăcut Ţie, Unuia Adevăratului Dumnezeului nostru, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

Rugăciune după Vecernie

De noapte mânecând către voi, ierarhilor şi prorocilor, apostolilor şi mucenicilor, gândul meu de greşale izbăviţi-l, sufletul meu cel împuţit de patimi cu mijlocirea voastră tămăduiţi-l, rogu-vă, inima mea clătinată de cel viclean întăriţi-o, suspinarea mea auziţi-o! Prorocii Domnului, Ioane, Mergătorule-Înainte şi Botezătorule, în calea poruncilor lui Hristos îndreptaţi-mă să umblu după har. Moisi, Aaroane, Isaie, Ieremie, Ilie, Enohe şi Eliseie! Ca stâlpi ai Bisericii, întăriţi-mă să fac voia Domnului. Zaharie, Iosie, Davide şi Natane, Naume! Milă daţi-mi şi luminare. Avdie şi Sofonie, Samuile, Iono, Avacume, Ioile, Varuhe, rugaţi-vă pentru mine lui Dumnezeu. Miheie, Maleahi, Iezechie, Amoase, Ahie şi toţi sfinţii proroci ai Domnului! Rugăciunile mele primiţi-le şi biruitor asupra patimilor arătaţi-mă. Slăviţilor proroci, apărători şi acoperitori ai credincioşilor, fericiţilor ierarhi şi sfinţiţi mucenici şi cuvioşi părinţi, postnicilor şi pustnicilor, rugaţi-vă pentru mine să mi se dăruiască iertare cu a voastră mijlocire. Sfinţilor mucenici ai lui Hristos, care pentru El v-aţi vărsat sângele şi aţi dat spre rănire trupul vostru, rugaţi-vă pentru mine, sărmanul. Cea-

ta sfintelor mironosițe, sfinte femei mucenițe şi postnice, cuvioase sfinte fecioare, rugați-vă lui Dumnezeu pentru mine, păcătosul. Toți Sfinții Apostoli, proroci, mucenici, ierarhi, cuvioşi şi drepți, rugați-vă Domnului să le dea iertarea greşalelor şi credincioşilor ce înainte au adormit, şi să-i izbăvească pe ei de focul ce va să fie, şi de vierme, şi de muncile cele veşnice, şi să-i învrednicească a primi hrana Raiului. Doamne, Cela ce eşti fără de început, Mare Împărate şi Făcătorule al veacurilor şi a toată suflarea! Arată îndurările Tale cele multe asupra noastră, ca să nu fim ruşinați la Judecata Ta, că Tu ai zis celor ce cheamă după adevăr numele Tău: *Cheamă-Mă, şi te voi izbăvi*. Cela ce singur eşti Milostiv şi Drept, nu mă lipsi pe mine de starea cea de-a dreapta Ta a oilor Tale, că a Ta este stăpânirea şi a Ta este împărăția, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

Rugăciuni pentru ziua sâmbetei

Rugăciune după Utrenie

Cela ce dimpreună cu Tatăl şi cu Sfântul Duh eşti singur Bun şi de oameni Iubitor, Dumnezeule Atotputernice, Unule Milostive, Care ai stăpânire şi asculți în orice loc pe cei ce se roagă Ție şi dăruieşti robilor Tăi toată cererea cea spre mântuire! Auzi-mă pe mine, păcătosul robul Tău (numele), care se roagă Ție cu inimă înfrântă, cerând de la harul Tău curățirea păcatelor. Îndreaptă, Doamne, calea mea ca să umblu după poruncile Tale şi să fug de toată calea vicleană a vrăjmaşului. Stăpâne Doamne Dumnezeule, Făcătorule al cerului şi al pământului, Cela ce eşti fără de început

şi nevăzut, necuprins, neschimbat şi nescris împrejur, fiind de o stăpânire cu Tatăl şi cu Sfântul Duh! Cu deadinsul mă rog Ţie să fie voia Ta asupra mea, ca nu cândva, păscând de unul singur, ca o jivină sălbatică, să fiu vânat cu înlesnire de vrăjmaşul cel răpitor. Păstorule Bun, nu mă despărți pe mine de curtea oilor Tale alese, ci ocroteşte-mă cu acoperământul Tău şi toate mădularele trupului meu întăreşte-le cu cinstită Crucea Ta. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele. Umple de bucurie gura mea, păzeşte sufletul meu de tulburarea amăgitorului în toate zilele vieții mele, ca să vadă ochii mei lumina judecăților Tale, ca să nu mă împotmolesc în tina faptelor celor rele. Ştiu, Doamne, că Tu cunoşti nu numai faptele, ci şi cuvintele şi gândurile, şi pentru aceasta mă îngrozesc şi mă cutremur de dreapta Ta cercetare, că nimic nu se tăinuieşte de ochii Tăi, însă îndrăznesc pentru că Însuți ai spus prin prorocul Tău: *Spune tu mai întâi păcatele tale, ca să fii îndreptățit*. De unde voi începe însă a povesti mulțimea păcatelor mele? Ce început voi afla

mărturisirii? Pentru ce voi cuteza a înălța cerere mai întâi? Nu este nici o răutate şi nici o fărădelege pe care eu, ticălosul, să nu o fi săvârşit, însă nădăjduiesc în milostivirea Ta cea mare şi neurmată. Ție mă rog, Celui ce ai venit ca să îl cauți pe cel pierdut şi să-l întorci pe cel rătăcit. Cela ce ai pătimit pentru mine, nevrednicul, nu pentru nevrednicia mea, ci pentru mila Ta cea mare, Care Lege ai dat celor păcătoşi, proroci le-ai rânduit şi apostoli le-ai trimis, pe toți chemându-i la viața veşnică! Ție mă rog, Celuia ce eşti singur Bun şi auzi cererile bune, Care din Sfânta Fecioară Te-ai întrupat şi Te-ai făcut de un chip cu trupul smereniei noastre ca să ne faci pe noi de un chip cu slava Ta, sub Lege fiind şi viețuind în lume, Făcătorule al lumii şi Doamne a toată făptura, şi ne-ai întors pe noi de la amăgirea idolească. Doamne al meu, Doamne! Pomeneşte Sfântul Sânge pe care l-ai vărsat asupra noastră, a păcătoşilor, şi nu mă da pe mine spre bucuria celor ce mă urăsc, nici nu cere de la mine cuvinte de răspuns în ziua cercării. Primeşte-i pe Preasfânta Ta Maică, Stăpâna noastră de Dumnezeu Născătoarea, şi

pe slăvitul Înainte-Mergător şi Botezător Ioan, care se roagă pentru noi, şi pe noi toţi ne miluieşte, şi nu mă urgisi pe mine, cela ce mă rog Ţie pentru toţi şi toate. Pomeneşte, Doamne, pe arhiepiscopii şi episcopii noştri (numele), dimpreună cu preoţii şi cu diaconii şi cu tot cinul bisericesc, pe care i-ai pus păstori turmei Tale cuvântătoare. Primeşte, Doamne, rugăciunile aduse de dânşii pentru lume şi pentru toţi creştinii. Ocroteşte, Doamne, ţara noastră cu pace, dă pământului bună roadă, şi norodul întru bună credinţă înmulţeşte-l, pe cei robiţi întoarce-i, sfătuieşte cele bune pentru Bisericile Tale, şi pentru preoţi, şi pentru diaconi, şi pentru tot cinul călugăresc. Pomeneşte, Doamne, pe cei ce ne urăsc şi ne necăjesc, şi pe cei care ne iubesc, şi fac cu noi milostenie, şi ne hrănesc, şi pe toţi cei ce ne slujesc şi ne-au slujit vreodată, şi trimite-le lor însutită plată, şi dă-le lor în locul celor pământeşti cele cereşti şi în locul celor stricăcioase cele nestricăcioase, şi înmulţeşte mila Ta asupra lor. Pomeneşte, Doamne, cu mulţimea îndurărilor Tale pe toţi monahii ce sunt în mănăstiri şi locuri deosebi, pe faţa a

tot pământul, şi în ostroavele mării, şi în pustii, şi în peşteri, şi în crăpăturile pământului, şi pe stâlpi, şi în zăvorâre. Uşurează, Doamne, povara lor şi mângâie-i în necazul lor, izbăveşte-i de silnicia diavolului, şi păzeşte-i în curăţie în toate zilele vieţii lor, şi pentru rugăciunile lor curăţeşte păcatele mele. Pomeneşte, Doamne, pe cei ce vieţuiesc în feciorie, şi în postire, şi în înfrânare. Pomeneşte, Doamne, pe toţi creştinii, tineri şi bătrâni, văduve, robi şi slobozi, săraci şi orfani şi aflaţi în boli şi în întristare şi în închisori, care din clevetire pătimesc şi din mânie nedreaptă sunt chinuiţi. Pomeneşte-mă, Doamne, ca un Bun şi oameni Iubitor, şi pe mine, nevrednicul robul Tău (numele): iartă-mi, Doamne, toată greşeala cea de voie şi cea fără de voie. Încă Te mai rog, Doamne, Preasfinte Stăpâne: izbăveşte cetatea aceasta în care petrecem de tot răul şi focul şi potopul, şi de moarte năprasnică, şi de foamete, şi de cutremur, şi de molimă, şi de războiul cel dintre noi. Pomeneşte, Doamne, pe robii Tăi (numele) spre sănătate şi mântuire; nu ne ruşina pe nici unul şi dăruieşte-ne toată cererea cea sufletească şi

cea trupească. Nu întoarce fața Ta de la ruga mea, ci pe toți ne du în cereasca Împărăție. Pomenește, Doamne, pe părinții și frații noștri și pe creștinii de toată vârsta, parte bărbătească și femeiască deopotrivă, ce s-au mutat de aici întru nădejdea învierii și a vieții veșnice: odihnește-i pe dânșii unde toți drepții se odihnesc și nu întoarce fața Ta de la suspinarea sărmanului meu suflet, care se află necuviincios înaintea Ta, și dă-mi ca până la suflarea cea de pe urmă să cer de la Tine lăsarea greșalelor mele, și în Ziua cea Înfricoșătoare să stau de-a dreapta sfântului Tău scaun, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale, Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoarei, ale sfintelor puteri cerești, ale lui Mihail și Gavriil și ale Sfântului Tău Botezător și Înainte-Mergător Ioan, ale sfinților cuvioșilor noștri părinți, ale Sfântului Vasilie, izvorul cel cu dumnezeiască obârșie, care a adăpat întreaga lume cu învățătura Mântuitorului nostru, și ale Sfântului Grigorie cuvântătorul de Dumnezeu, grăitorul tainelor cerești, și ale Sfântului Nicolae, marele făcător de minuni, și ale Sfântului Ioan Gură de Aur, lim-

ba cea plină de Duhul Sfânt, Care pe heruvimi Se odihnește, și ale Sfântului cuviosului părinte Teodosie, luminătorul a toată Rusia, care a făgăduit că se va ruga pentru noi la Înfricoșătoarea Ta Judecată, la care, Doamne, neosândit păzește-mă și pe mine și în pace îndreptează viața mea, pentru rugăciunile tuturor sfinților care din veac bine au plăcut Ție, ale sfinților proroci și Sfinților Apostoli, prealăudaților mucenici și cuvioșilor călugări, pentru care, Preasfinte Stăpâne, primește această rugăciune și mântuiește-mă de tot răul, că Tu ești Dumnezeul meu, și la Tine căzând mă rog, și Ție slavă înalț, Preasfintei Treimi, Dumnezeului Unuia Preaînțelept, Care ai întemeiat pământul pe ape și ai zidit pe om din țărână, și Mântuitorului Atotputernic, Preasfântului Cuvânt, Făcătorului cerului, Luminii Celei începătoare și pururea-fiitoare, Pâinii vieții, Înnoitorului lumii, Păstorului Celui bun, Celui născut mai înainte de veci, lui Iisus Hristos, Care ai mântuit neamul omenesc, și Sfântului Duh, Domnului, Însuși-Stăpânitorului, Purtătorului de foc, Celui fără de chip, Subțire, Nevăzut, Fără de

început, Făcătorului de viață, Atotîncepătorului puterilor netrupești, Celui nedespărțit de Ființa Dumnezeiască, Ce odihnește asupra credincioșilor, Căruia închinare și slavoslovie și rugăciune înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin!

Rugăciune către toți sfinții

Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii și mai slăvită fără de asemănare decât serafimii, Doamnă Stăpână de Dumnezeu Născătoare, care ai născut pe Hristos, Dumnezeul nostru! În ziua întristării mele auzi-mă și ajută-mi mie, păcătosului și ticălosului! Sfinților îngeri și arhangheli, heruvimi și serafimi, scaune, domnii, începătorii, stăpânii și puteri, Mihaile, Gavriile, Uriile, Rafaile, luați cu voi toate puterile cerești și rugați-vă lui Dumnezeu pentru mine, păcătosul, ca să-mi fie milostiv în vremea necazului meu. Sfinte și mare Prorocule Ioane, Înainte-Mergătorul și Botezătorul Domnului, în ziua nevoii mele ajută-mi mie, întinatului și nelegiuitului. Sfinților întâi-drepți

și marilor proroci: Enohe, Noe, Melhisedec, Avraame, Isaac, Iacove, Iosife dimpreună cu cei doisprezece patriarhi, Moisi, Aaroane, Isaie, Davide, Ilie, Samuile, Daniile, Ieremie, Ioile, Zaharie, Naume, Sofonie, Avacume, Ghedeoane, Iosie, Miheie, Zaharie, Avdie, Maleahi, Eliseie, Amoase, Iezechiile, Ananie, Azarie, Misaile, Iono, Agheie și toți sfinții proroci, rugați-vă pentru ticăloșia mea și miluiți sufletul meu, ce s-a spurcat cu multe fapte rele. Sfinților mari apostoli mai întâi pe scaun șezători, aleșilor ai lui Dumnezeu, Petre și Pavele dimpreună cu Ioan, Iacove, Andreie, Filipe, Mateie, Luco, Marcule, Tomo, Vartolomee, Iacove al lui Alfeu, Iudo al lui Iacov, Simone Zilotule, Varnavo, Iacove, fratele Domnului, Prohore, Ștefane arhidiacone, Timoteie și toți cei șaptezeci de ucenici ai lui Hristos, rugați-vă pentru mine, păcătosul și netrebnicul vostru rob, Milostivului Stăpân și Domn Iisus Hristos. Sfinților răbdători de chinuri și marilor mucenici, și mărturisitori, și doctori fără de arginți, și făcători de minuni, și prunci: Gheorghe, Dimitrie, Teodore Tiroane, Nichito, Teodore Stratila-

tule, Gurie, Samoane, Avivo, Procopie, Eustratie, Mercurie, Areto, Mino, Acachie, Andreie Stratilate, Hristofore, Prove, Tarasie, sfinților patruzeci de mucenici din Sevastia, Alexandre, Serghie şi Vahe, Borise, Glebe, cneazule Mihaile, Teodore, Trifone, Nestore, Flore, Lavrule, sfinte prunc Mihaile Bulgarule, Cosmo, Damiane, Ermolae, Pantelimoane, Chire, Ioane, Chirice, Mamonte, Savo Gotule, Galactioane, Hrisante, Stratonice, Vasilisc, Condrate, Conoane şi toți sfinții mucenici, ceata răbdătorilor de chinuri, rugați-vă lui Dumnezeu pentru mine, vicleanul, cela ce am mințit lui Dumnezeu şi oamenilor, miluiți-mă pe mine, păcătosul vostru rob, izbăviți-mă de necazurile păcatelor. Sfinților ierarhi şi dascăli ai lumii, stâlpilor neclintiți, întărirea Bisericii: Dionisie Areopagitule, Ieroteie, Ignatie, Lazăre, Climente, Vasilie al Cezareii, Grigorie de Dumnezeu cuvântătorule, Ioane Gură de Aur, Nicolae, Silvestre, Spiridoane, Grigorie al Mitilinei, Petre al Alexandriei, Grigorie al Armeniei, Chirile al Alexandriei, Atanasie, Eustatie, Antiohe, Antime, Amfilohie, Grigorie Făcătorule de

minuni, Policarpe, Ipolite, papa Romei, Leontie al Rostovului, dimpreună cu toți sfinții ierarhi şi cu toată ceata de Dumnezeu purtătorilor părinți, rugați-vă Mântuitorului Dumnezeu pentru mine, leneşul şi nevrednicul, dezlegați-mă de păcatele mele mari şi grele. Sfinților cuvioşi părinți şi postnici şi mari pustnici, îngerilor pământeşti şi oamenilor cereşti: Antonie, Teodosie, Teodore Studitule, Pimene, Sisoe, Arsenie, Ioane Colove, Benedicte, Maxime, Efreme, Onufrie, Macarie Egipteanule, Pavele Tibeule, Daniile al Schitului, Paisie sfințite dimpreună cu prietenul tău Pavel, Macarie Alexandrine, Pavele, care eşti numit cel simplu, Agatoane, Visarioane, Pahomie, Pafnutie, Avraamie, Vasilie cel Nou, Grigorie, ucenicul lui, Acachie cel din Scara, Arhipe, Agricolae, Eufrosine, Filimoane sihastrule, Antonie şi Teodosie ai Lavrei Peşterilor, Varlaame de la Novgorod, dimpreună cu toți cuvioşii, rugați-vă pentru mine, păcătosul şi multgreşitul. Sfintelor femei, drepte şi cuvioase şi mucenițe dimpreună: Ano, Elisaveto, Marie, Teclo cea întocmai cu apostolii, Anastasie, Irino, Eleno, Eftimie,

Evghenie, Teodoro, Pelaghie, Taisie, Fevronie, Eupraxie, Evdochie, Ecaterino, Paraschevo, Eufrosino, Matrono, Susano, Domnico, Antuso, Iulianie, Hristino şi Iulito, Natalie, Epistimie, Zinovie, Agato dimpreună cu toată ceata sfintelor femei şi cu mironosițele, rugați-vă lui Dumnezeu pentru ticăloşia şi nevrednicia mea, ca prin rugăciunile voastre să mă izbăvesc de muncile cele veşnice şi de focul cel veşnic, ce nu se stinge. Toți sfinții lui Dumnezeu, cuvioşilor şi drepților, care de la zidirea lumii bine ați plăcut lui Dumnezeu cu mari nevoințe şi prin multe osteneli ați biruit pe diavol şi l-ați călcat, ca pe un nimic făcându-i pe el şi pe toți dracii lui! Eu, păcătosul rob al lui Dumnezeu, cad la voi: primiți-mă pe mine, păcătosul şi întinatul, şi păziți-mă în toate zilele, şi în toate nopțile, şi în tot ceasul, şi acasă, şi în tot locul, şi la ieşirea sufletului meu în văzduh; ajutați-mi în Ziua Judecății, rugați-vă pentru ticălosul meu suflet Atotțiitorului Dumnezeu, Căruia se cuvine slava, cinstea şi închinăciunea, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii veților. Amin!

Rugăciune după Ceasuri

În mulțimea îndurărilor Tale nădăjduind, la Tine cad, Hristoase Mântuitorule, şi spre mulțimea minunilor Tale caut pururea, cerând mare mila Ta! Nu mă lepăda de la fața Ta pentru mulțimea păcatelor mele, că am mâniat numele Tău cel sfânt. Zis-am că voi păzi legea Ta, şi n-am păzit-o: pentru aceasta, străin m-am făcut de tot binele. Furată mi-a fost bogăția duhovnicească, iar sufletul meu, ca un rob, amarnic e înjosit, şi acum iarăşi mă întorc la Tine şi cer iertarea multelor mele greşale, că ştiu iubirea Ta de oameni. Dacă voieşti, poți să mă curățeşti, fiindcă pe slăbănogul pe care cu credință mare l-au pus înaintea Ta în zi de sâmbătă, cu cuvântul l-ai ridicat şi ai iertat păcatele lui. Doamne, Dumnezeul meu! Şi pe mine, cel slăbănogit de păcatele cele multe, nemişcat cu totul din pricina deznădejdii, cu mila Ta scoală-mă. Cela ce singur eşti Preaînțelept, Doctore al sufletelor şi al trupurilor, Care cu cuvântul ai certat valurile mării! Potoleşte viforul patimilor mele şi linişteşte valurile gândurilor mele necurate, ceartă-l

pe dracul ce pururea mă necăjeşte, ca să se depărteze de la neputinţa mea, încât să dobândesc iarăşi prin pocăinţă cele pierdute prin nesimţire, aminte aducându-mi de fiul risipitor şi de desfrânată, de tâlhar şi de vameş, de cel ce Te-a hulit şi de cel ce s-a lepădat de Tine, pe care pururea pomeniţi i-ai făcut ca pilde de pocăinţă. Deci nu mă trece cu vederea nici pe mine, cel ce mă pocăiesc, că Tu ştii nebunia mea şi păcatele mele nu s-au ascuns de Tine, că după cum mare este mărirea Ta, şi mila Ta e nenumărată. Doamne! Lasă, iartă câte am greşit Ţie; curăţeşte-mă, izbăveşte-mă de tot răul, pentru rugăciunile Preacuratei Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoarei şi ale tuturor sfinţilor, care din veac bine au plăcut Ţie, că Tu eşti Dumnezeul meu şi Ţie slavă şi rugăciune înalţ, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

Rugăciune după Vecernie

Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, Multmilostive şi de oameni Iubitorule, Care nu voieşti moartea noastră, a păcătoşilor, ci

ne călăuzeşti în tot chipul la mântuire, trecând cu vederea păcatele şi aşteptând pocăinţa, aşa cum îndelung m-ai răbdat şi pe mine, păzindu-mă în toate zilele vieţii mele şi dând nevredniciei mele toate facerile de bine, că Milostiv eşti şi de oameni Iubitor, părtaş al trupului nostru, întru care Te-ai îmbrăcat şi ai îndumnezeit pe oameni, chemându-i la vrednicia cea dintâi, şi pentru a noastră mântuire Te-ai răstignit pe Cruce şi, după ce ai zăcut în mormânt, ai înviat a treia zi, slobozind sufletele drepţilor, care erau ţinute în iad! Caută, Doamne, spre smerenia mea şi primeşte ruga acestei seri, pe care cu nevrednicie o înalţ Ţie! Nu înalţ glasul meu cu graiuri iscusite, ci cu suflet amărât suspin din adâncul inimii, Ţie plec grumazul meu dimpreună cu inima, la Tine cad în genunchi şi către Tine tind mâinile mele, că Tu ştii nebunia mea şi păcatele mele nu s-au ascuns de Tine, Ziditorul meu, ştii neputinţa firii mele! Ce prinos voi aduce ca să plac Ţie, sau ce voi răsplăti Dătătorului vieţii veşnice? Nimic nu am din cele asupra cărora binevoieşte Duhul Tău, dar nu Te mânia pe mine, cel ce mult rău am să-

vârşit înaintea Ta, nici nu mă lepăda de la faţa Ta pe mine, cel ce am limbă neînfrânată, nici nu opri îndurările Tale de la robul Tău: fără ajutorul Tău nimic nu pot face. Cutez a mă ruga Ţie necontenit cu mintea, dar cu gândul mă moleşesc; nici un ceas nu am lăsat pentru rugăciune. Cu duhul doresc să stau înaintea Ta ziua şi noaptea, dar cu trupul cad în tina fărădelegilor mele: ci Tu, Doamne, Dumnezeul meu, Cela ce dintru nefiinţă m-ai făcut şi din tinereţile mele m-ai păzit până în această zi, miluieşte-mă şi acum, izbăveşte sufletul meu de amăgirea vrăjmaşului şi nimiceşte de la inima mea gândurile tulburătoare; întăreşte picioarele mele pe temelia cea neclintită, pe piatra cea tare a credinţei Tale; fii mie zid tare în faţa vrăjmaşului, ca viforul păcatului să nu surpe casa trupului meu. Pune straja Ta în cele dinlăuntru ale mele, ca să dobor pofta care mă trage cu gânduri trupeşti. Întăreşte-mă, Doamne, cu dreapta Ta cea atotputernică asupra vrăjmaşilor celor văzuţi şi celor nevăzuţi şi dă-mi a trece cu frică de Dumnezeu vremea cea din urmă a zilei acesteia şi a mă înarma asupra întunecatului ispititor.

Dă-mi mie semnul cinstitei şi de viaţă făcătoarei Tale Cruci, de care toate taberele drăceşti se cutremură şi fug ascunzându-se, şi dă trupului meu aşternut liniştit şi ochilor mei somn uşor. Să nu doarmă, nici să dormiteze îngerul cela ce mă păzeşte, ca de acesta fiind povăţuit să aduc ţie cu înţelegere luminată şi cu minte neabătută rugăciuni de miezul nopţii şi de dimineaţă şi să plac Ţie în toată ziua cu cei ce Te iubesc cu adevărat, dimpreună cu care învredniceşte-mă să stau de-a dreapta Ta, pentru rugăciunile Preacuratei Tale Maici, Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoarei, şi cu puterea cinstitei şi de viaţă făcătoarei Tale Cruci şi a sfintei Tale Învieri, pe care învredniceşte-mă să o văd fără de osândă, cu mila şi cu iubirea de oameni a Părintelui Tău fără de început, cu Care bine eşti cuvântat împreună cu Preasfântul, Bunul şi de viaţă Făcătorul Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

Rugăciune după Vecernie

Te laud, Doamne, Dumnezeul meu, Te cânt şi Te măresc,

Doamne, şi slăvesc bunătatea Ta, bine Te cuvântez şi Te preamăresc, Sfinte, şi laud iubirea Ta de oameni, şi mă închin Ţie, slavoslovind Învierea Ta cea de a treia zi, că din ţărână m-ai zidit cu mâna Ta şi mi-ai dat viaţă prin Duhul Sfânt, domn peste tot pământul m-ai pus şi ca un părinte mi-ai poruncit să păzesc curăţia neîntinată. Furat am fost de sfatul şarpelui, nu m-am îngrijit, Hristoase, de legea Ta, mă ruşinez de golătatea mea, că Drept fiind, ai dat spre stricăciune ţărâna, dintru care m-am zămislit, şi ai poruncit ca pământul să odrăslească spini spre mâhnirea mea; lărgitu-m-am, şi în fărădelegile mele asemănatu-m-am dobitoacelor necuvântătoare. Tu însă, după ce ai înecat tot trupul în apele potopului, certând păgânătatea mea, n-am tras învăţătură din iuţimea mâniei Tale şi n-am ascultat de Tine, ci nebuneşte am sporit păcatul meu şi fărădelegea mea am înmulţit, şi numele Tău cel sfânt, Doamne, l-am dat făpturii, am lepădat dumnezeirea Ta şi am slujit făpturii neînsufleţite, şi am mâniat, Stăpâne, numele Tău cel sfânt: dar Tu, de îndurările Tale iarăşi înduplecat şi mare fiind în milostivire,

nu ai răbdat să vezi zidirea Ta chinuită de diavolul, ci cu iubire de oameni ai plecat cerurile şi pentru mine Te-ai făcut om din Curata Fecioară, precum scria în Legea lui Moisi şi în proroci, scuipat şi batjocorit ai fost, Îndelung-Răbdătorule, şi bătut, şi osândit la moarte, şi pe Cruce bine ai voit a Te pironi şi a gusta moarte, Cela ce eşti fără de moarte, şi ai înviat a treia zi. Doamne, scoală-mă spre slavoslovire pe mine, osânditul, şi curăţeşte-mă de smintelile mele. Fiu al slavei Tale m-ai făcut şi Tată m-ai învrednicit a Te numi, dar iarăşi am călcat porunca Ta, făcându-mă rob păcatului. Tu însă, Doamne, mi-ai dăruit vreme de odihnă, ca să mă spăl cu lacrimi. Primeşte, Mântuitorule, pocăinţa mea, şi curăţeşte-mă de întinăciunea smintelilor mele, şi curgeri de lacrimi dă-mi, ca să sting focul veşnic; tânguire şi pocăinţă dă-mi, ca să scap de plânsul ce va să fie; suspinare şi întoarcere dă-mi, ca să plâng aici şi să scap de chinul de dincolo, şi în veşmântul cel dintâi îmbracă-mă, Hristoase, şi în cămara Ta primeşte-mă, unde e glasul îngerilor Tăi şi unde se bucură cetele drepţilor. O, Preasfântă Treime de o fiinţă! De la

slava Ta nu mă lepăda pe mine, păcătosul, că pe Tine, Dumnezeiască Treime, Te cinstesc, şi Ţie mă închin, şi placul Tău voiesc să-l fac cu toată inima mea, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

Rugăciune după Vecernie

Învredniceşte-mă, Doamne, de zorii zilei ce va să vină şi de însăşi vederea soarelui, şi să fiu păzit fără de păcat cu ocrotirea Ta, Stăpâne, şi dă-mi să laud puterea Ta cea nebiruită, că frumoasă foarte ai plăsmuit făptura Ta, ca să slujească nouă, păcătoşilor: şi pe mine învredniceşte-mă de acest dar al luminii Tale. Rogu-mă Ţie, Doamne: dă-mi, Milostive, să văd cândva lumina cea neînserată şi nesfârşită a feţei Tale – iar acum, îndemnat de ajutorul Tău, de mila Ta bucurându-mă strig grăind: slavă Ţie, Treime Sfântă, de o fiinţă, Nedespărţită şi de viaţă Făcătoare, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

CANOANE DE POCĂINŢĂ

Canon de rugăciune, al păcătosului Chiril

Cântarea 1

Irmos: Pomenind, o, suflete, dreapta lui Moisi, fugi din Egiptul cel iubitor de păcat şi leapădă robia lui Faraon celui cunoscut cu mintea, ca să primeşti toiagul Crucii şi să treci marea patimilor, cu smerenie strigând: Domnului să cântăm, căci cu slavă S-a proslăvit.

Eu însumi sunt cel care dă în vileag facerile de rele dintru mine, cu care am mâniat pe Hristos, toate poruncile Lui călcând, şi acum povestesc toate gândurile, cuvintele şi faptele, întinăciunile şi fărădelegile mele, în auzul a toată lumea.

Până când te împotmoleşti, sărmane suflete, cuprins de patimile trupeşti, de nemilostivire şi nedreptate, de trufie şi de beție? Acestea sunt cursele vrăjmaşului, care te pogoară de viu la iad. Tu însă strigă cu pocăință: o, Hristoase al meu, rupe legăturile păcatului şi mă mântuieşte!

Cu glasuri înfocate, cetele serafimilor slăvesc fără de tăcere Treimea Întreit Sfântă, Făcătorul a toată făptura. Şi eu la Dânsa cad, cerând lăsarea multelor mele greşale: o, Milostive Ziditorule, măcar la sfârşit mântuieşte-mă!

Asemenea fecioarelor nebune, nu am candela pocăinței, nici n-am agonisit untdelemnul milostivirii, şi în deşert bat în uşa cea zăvorâtă; ci, o, Maică a lui Dumnezeu, izbăveşte de cumplitele munci sufletul meu sărman.

Cântarea a 2-a

Irmos: Ia aminte, cerule, a grăit Moisi, scriind a doua Lege celor ce o călcaseră pe întâia; pricepe, suflete,

căderea ta, că Dumnezeu e Adevărat, judecând drept şi fiecăruia răsplătind după lucrul său.

Ale lui Adam cugetând, în cele drăceşti căzut-am; de cele legiuite apucându-mă, în cele nelegiuite m-am abătut, lumina am urât, în bezna păcatului rătăcitu-m-am.

Înaintea tuturor mărturisesc, ca Lameh, păcatele mele, dar nu mă las nicicând de răutățile mele obişnuite. O, amar mie, ticălosului, că sunt vrednic de toate muncile!

Ca Dumnezeu Multmilostiv, primeşte-mă pe mine, cel ce mă pocăiesc, şi dă-mi iertarea multelor mele greşale, ca în Treime să Te proslăvesc pe Tine, pe Tatăl, şi pe Fiul, şi pe Sfântul Duh.

Ca cel ce sunt mai păcătos decât oricine, spre cer a căuta nu îndrăznesc, ci la tine căzând, strig: Preacurată Maică a lui Dumnezeu, milostiveşte-te de mine şi izbăveşte-mă de muncile cele veşnice.

Cântarea a 3-a

Irmos: Prinos de rugăciune aduc Ţie cu duh înfrânt: ca un Dumnezeu Atotputernic, bineroditoare fă sufletul meu cel istovit cu păcatele şi inima mea cea înţelenită de răutăţi.

Dacă voi pomeni faptele mele, cu totul mă voi deznădăjdui, că n-am făcut voia lui Dumnezeu, ci toată pofta trupului, înşelat fiind de vrăjmaş, pe aceea am săvârşit-o: şi cine nu va plânge pentru mine, cel care pier cumplit?

Amară foarte este, suflete, temniţa şi crunt e lanţul patimii pomenirii răului, care trăieşte întru tine – şi dacă nu te vei lăsa de ea, te vei da pe mâna dracilor celor răi şi de aceştia, ca un prins, crâncen vei fi muncit.

Eu ca un om am greşit, însă Tu, ca un Dumnezeu, iartă-mă. Tată, Fiule şi Duhule Sfinte, Ţie cu credinţă mă închin şi mila Ta cer până la suflarea cea de pe urmă.

Apărătoarea şi Mijlocitoarea către Dumnezeu cea din veac

arătată a tuturor creştinilor, Marie, de Dumnezeu aleasă Stăpână, primeşte rugăciunea mea şi cu solirile tale dă-mi iertarea multelor mele greşale.

Sedealnă, glas 6. Preapătimaşe suflete, cum te-ai rănit, cum te-ai spurcat amarnic şi cât de crunt te-ai netrebnicit! Sârguieşte-te, pocăieşte-te şi cazi la Dumnezeu strigând, doar te va izbăvi de munci.

Judecata va fi fără milă, suflete, pentru cei ce n-au făcut milă. Ia seama, cuvântul lui Hristos arată-l cu fapta, ia untdelemnul îndurărilor şi păzeşte nestinsă candela pocăinţei. Priveghează aşteptându-L pe Mire, ca să intri în cămara celor mântuiţi.

Cântarea a 4-a

Irmos: Mai înainte văzând cu duhul Avacum pogorârea Ta către sărăcia mea, Hristoase, întărindu-se cu dumnezeiasca iconomie a strigat: încordează cu mânie arcul Tău asupra vrăjmaşilor, izbăvind din robie pe robii Tăi ce strigă cu netăcute glasuri: slavă puterii Tale, Doamne!

Pentru puțină vreme m-am numit rob al lui Hristos, iar în toate zilele şi până acum sunt rob învederat păcatului, lucrător fiind a toată nelegiuirea; cu toate necurățiile m-am spurcat şi de toată munca făcându-mă vinovat eu, ticălosul.

Vai ție, suflete păcătoase! Adesea te pocăieşti şi totdeauna păcătuieşti. De ce nu fugi de şarpe, dacă ştii că e pierzător? Cum nu te temi de scorpie, de ştii că are ghimpe ucigător? Varsă înainte de moarte lacrimi, ca să stingă focul cel veşnic.

Nici cu mina pe care am primit-o nu am făcut negoț, ci am săpat pământul cel cunoscut cu mintea şi, înfăşurând sufletul meu în zdrean-ța lenevirii, l-am îngropat pe el în necredință: ci Tu, Treime Sfântă, ia de la mine ce este al Tău, dar nu mă trimite legat în întunericul cel mai dinafară.

Fărădelegile cele arătate şi cele nearătate, cele ştiute şi cele neştiute şi cele peste fire, ca un Dumnezeu, iartă-mi-le, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, care se roagă

pentru toți, Hristoase Multmilostive, şi scoate-mă din prăpastia păcatului.

Cântarea a 5-a

Irmos: Isaia, mintea cea de foc, mânat de Duhul a vestit şi mânecând către Dumnezeu s-a rugat să dea război Domnul asupra răucredincioşilor, că adevăr n-au făcut pe pământ. Pentru aceasta, suflete al meu, sculându-te din bezna păcatului, cu lumina pocăinței luminează-te.

Făcutu-m-am următor Iudei Iscarioteanului pentru câştig nedrept, şi am căzut din ceata ucenicilor lui Hristos vânzând adevărul pentru minciună, şi apăsat am fost de deznădejde: ci Tu, Hristoase, nu mă trece cu vederea, cum nu l-ai trecut pe Petru, care plângea cu amar.

Nu te amăgi, o, suflete, zicând că te vei mântui prin simpla căință: dacă nu vei răbda până în sfârşit, te vei asemăna viclenilor draci, care, cunoscându-L pe Dumnezeu, fac răul, şi împreună cu aceştia vei fi chinuit în veci dacă nu vei plânge acum.

În aceeaşi cetate se aflau văduva obijduită de potrivnicul său şi judecătorul cel nedrept, despre care grăieşte Mântuitorul: prin cetate înţeleg trupul meu, prin văduvă sufletul meu sărman, obijduit de cugetele inimii, iar prin judecător pe Cuvântul lui Dumnezeu, Unul din Treime, Care aşteaptă pocăinţa mea.

La tine cad, Maica lui Dumnezeu, ca la Apărătoarea tuturor creştinilor şi Ajutătoarea celor obijduiţi, rugându-mă şi cerând iertarea multelor mele răutăţi: curăţeşte sufletul meu sărman, ce s-a spurcat amarnic, cu rugăciunile tale cele plăcute lui Dumnezeu.

Cântarea a 6-a

Irmos: Ca Iona strig Ţie, Hristoase, ţinut în chitul răutăţilor mele: din adâncul păcatului scoate-mă, ca să nu se sfârşească sufletul meu, primeşte rugăciunea mea în Biserica Ta cea sfântă.

La Tine cad, Hristoase Mântuitorule, cerând iertarea păcatelor mele, pe care din tinereţe şi până acum asupra sărmanului meu suflet le-am săvârşit: ci, ca un Milostiv, dăruieşte-mi lacrimi de pocăinţă.

Foarte milostiv eşti, Hristoase, şi nu voieşti moartea păcătosului: aprinde lumina marii Tale mile, şi află-mă pe mine, drahma Ta, şi cheamă-i pe sfinţii vecini, şi fă ospăţ pentru toţi – pentru îngeri şi pentru oameni.

Te osteneşti în deşert, o, suflete, prin puterea ta căutând să te mântuieşti, dacă nu se va da ţie ajutor de la Dumnezeu. Pentru aceasta, cu osârdie mă închin Ţie, Treime Sfântă: mântuieşte-mă pe mine, cel ce întru Tine nădăjduiesc.

Fiind mai mare decât toate cinurile cereşti şi pământeşti, Fecioară, Preacurată Născătoare de Dumnezeu, la tine cad rugându-mă: soleşte pentru mine la Fiul tău şi Dumnezeul tuturor să mi se dea iertare în Ziua cea înfricoşătoare a Judecăţii.

Condac, glas 8. Cădere sufletească văzând în mine în toată vremea şi

îndelungă răbdarea Ta, Mântuitorule, defăimând, de toate bunătățile m-am lipsit şi de toată munca m-am făcut vrednic: ci Tu, Multmilostive, ridică-mă pe mine, cel deznădăjduit, pentru Născătoarea de Dumnezeu.

Cele pământeşti şi vremelnice îndrăgind, de bunătățile cele veşnice m-am lipsit. Vino, deci, suflete, şi strigă lui Hristos: Unule Iubitorule de oameni, Care n-ai retezat nădejdea păcătoşilor, ci ai vărsat milostivire celor ce se căiesc, nu trece cu vederea nici pocăința mea. Înțeleg că tâlharul s-a mântuit prin mărturisire şi vameşul s-a curățit prin milostivire; mă gândesc şi la desfrânata care a plâns, că prin toți aceştia ai rânduit pilde de pocăință. Puternic eşti să ierți şi păcatele mele, cu care m-am spurcat după botez: curăție, ca un Dumnezeu, dăruieşte-mi şi mântuieşte-mă, pentru Născătoarea de Dumnezeu, Multmilostive.

Cântarea a 7-a

Irmos: Prin înger i-ai păzit pe tineri în cuptorul învăpăiat şi pe chinuitor,

arzându-l, l-ai ruşinat ca un Dumnezeu, arătată făcând puterea Ta, Căruia cântând grăim: bine eşti cuvântat în veci, Dumnezeul părinților noştri!

Nu mai amâna vremea pocăinței, o, suflete, ca nu cândva să te ajungă degrabă mânia lui Dumnezeu şi, lăsând de năprasnă toate, în fundul iadului să ajungi.

Ştii osârdnica pocăință a Marelui Teodosie şi prin ce a curățit greşalele sale: şi tu te scoală din trândăvire, greşalele tale spălând cu lacrimi.

Precum cinstesc pe Dumnezeu-Tatăl, aşijderea cred în Fiul Hristos, deopotrivă mă rog şi Duhului Celui Sfânt; în Unime slăvesc Treimea, mă închin Unuia Dumnezeu şi cer iertarea păcatelor.

Doar în tine am, Născătoare de Dumnezeu, scăpare şi mângâiere, şi pe tine în ajutor te chem: roagă-te lui Hristos, pe Care L-ai născut, să-mi fie milostiv acum şi în Ziua Judecății.

Cântarea a 8-a

Irmos: Rugăciunea împărăteştilor tineri a răcit văpaia cuptorului şi a biruit întărâtarea chinuitorului, şi ca într-o cămară de nuntă cântând, grăiau: Binecuvântaţi, toată făptura, pe Domnul!

Fără virtuţi rugându-te, suflete, chiar dacă vei umple văzduhul de cuvinte, vei avea ca judecător pe Pavel, care zice: „Mai bine cinci cuvinte voiesc a grăi cu mintea mea, rugându-mă cu credinţă, decât zeci de mii de cuvinte cu limba."

Multmilostive Doamne, caută spre mine, nemântuitul, şi primeşte această rugăciune proastă, nu cu iscusinţă alcătuită, ci din amărăciunea sărmanului meu suflet adusă pentru păcate.

Ca lui Dumnezeu Celui Unuia în Treime, din adâncul inimii strig şi cu credinţă Ţie mă rog, grăind: Tatăl nostru, Carele eşti în ceruri, iartă-ne nouă datoriile noastre şi nu ne duce pre noi întru ispită, ci izbăveşte-ne de cel rău.

Ca la ceea ce eşti Ocrotitoarea celor care se roagă ţie, cu credinţă la tine alerg acum: nu mă trece cu vederea, ci mântuieşte-mă, Născătoare de Dumnezeu, şi izbăveşte-mă de tot răul, şi du la Dumnezeu rugăciunea mea.

Cântarea a 9-a

Irmos: Ceea ce eşti din fire Fecioară şi mai presus de fire ai născut pe Dumnezeu, blestemul Evei ai stricat şi pe Adam din legături l-ai izbăvit, roagă-te Fiului tău acum să-mi dăruiască iertarea păcatelor, ca să te măresc pe tine, Născătoare de Dumnezeu, cu credinţă dreaptă şi cu bucurie în inimă.

Îngerii şi arhanghelii, heruvimii şi serafimii, puterile şi stăpâniile, tronurile, domniile şi toate cinurile de sus Te roagă, Hristoase, Împărate a toată lumea: pentru rugăciunile puterilor cereşti, miluieşte-mă pe mine, păcătosul.

Ţie Unuia, Hristoase, am păcătuit, şi mai mult decât oricine

Te-am mâniat, şi sufletul cu răutăţi mi l-am spurcat: ci Tu, cu mila Ta, curăţeşte-mă, ascultând rugile dumnezeieştilor puteri, ce stau în jurul tronului Tău rugându-se pentru toată lumea.

Cum voi sta eu înaintea Ta, Dumnezeule, Judecătorule a toată lumea, pârât pentru toate faptele mele rele, prin care nebuneşte am păcătuit şi cu voie tot m-am spurcat? Ci Tu, Hristoase, cu îndurările Tale miluieşte-mă pe mine, osânditul.

Miluieşte-mă, Dumnezeule, miluieşte-mă când mă vei judeca, nu mă osândi la focul cel veşnic, nici nu mă certa cu iuţimea Ta, Te roagă Fecioara Curată, ceea ce Te-a născut, şi mulţimea îngerilor, şi soborul mucenicilor.

Canon de pocăinţă către Domnul nostru Iisus Hristos, care se cântă în toate zilele, facere a cuviosului părinte Chiril, glasul al cincilea

Cântarea 1

Irmos: Pomenind, o, suflete, dreapta lui Moisi, fugi din Egiptul cel iubitor de păcat şi leapădă robia lui Faraon celui cunoscut cu mintea, ca să primeşti toiagul Crucii şi să treci marea patimilor, cu smerenie strigând: Domnului să cântăm, căci cu slavă S-a proslăvit.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!

La anii cei dinainte cuget şi înţeleg mulţimea răutăţilor me-

le, de la care întoarce-mă, Hristoase, ca să beau pelinul judecăților Tale spre alungarea vătămării păcatului, ca să nu mi se închidă mie uşile pocăinței.

Voiesc a spune acum, Hristoase, înaintea icoanei Tale, toată amărăciunea şi lenevirea sufletului meu şi toată neputința trupului meu, că de mă şi silesc să tac păcatele mele, din durerea inimii mă mărturisesc Ție, că sunt ca lucrătorul care, pierzând semințele, n-are roadă, şi ca negustătorul care, irosind cele împrumutate, va pătimi: ci pentru pocăință, Doamne, mântuieşte-mă.

Slavă...

Laud sfânta viețuire a altora, dar de păcatele mele nu mă las; altora le dau lege, dar mai mult decât toți am nelegiuit şi m-am făcut mai rău chiar decât ucigaşii de Hristos, talantul cel dat mie rău l-am pierdut, că dacă Tu, Doamne, nu vei zidi casa sufletului, deşartă e mântuirea omenească.

Şi acum...

Către cine voi striga acum, şi cine va primi plângerea şi durerea mea şi suspinarea mea cea din inimă? Numai tu, Preacurată Fecioară, nădejdea creştinilor şi a tuturor păcătoşilor.

Cântarea a 3-a

Irmos: Ca un Dumnezeu Atotputernic, fă bineroditor sufletul meu cel înțelenit cu relele pustiiri, ca să aduc Ție rugăciune cu duh înfrânt.

Din scutece m-a dus în robie vrăjmaşul şi de focul drăcesc m-am aprins; arzând de nelegiuire, fac tot păcatul. Nu mă pocăiesc deloc cu durere, ci pier mândrindu-mă: Hristoase al meu, mântuieşte-mă pe mine, cel deznădăjduit.

În tinerețe fărădelegea am lucrat şi poftele necurate, iar la bătrânețe faptele de ruşine şi păcatele peste fire, şi până acum nu mă las de întinăciune, amăgit fiind de diavol, dar de acum, Doamne, mă pocăiesc: izbăveşte-mă de muncile cele veşnice.

Slavă...

Veacul meu se sfârşeşte, iar înfricoşătorul scaun de judecată se găteşte şi Îl aşteaptă pe Judecător, ameninţându-mă cu foc şi munci şi cu văpaia ce nu se stinge: nor de lacrimi dă-mi şi stinge puterea ei, Cela ce vrei să se mântuiască toţi oamenii.

Şi acum...

Preacurată Maică a lui Dumnezeu, Zidul de apărare al creştinilor! Izbăveşte norodul tău, care stă împotrivă vrăjmaşului celui mândru, ca să strigăm ţie: bucură-te, ceea ce eşti plină de har!

Sedealnă, glas 8

Umblet viclean umblând într-ascuns, nu m-am tăinuit de atoatevăzătorul ochi al lui Dumnezeu; credinţă mincinoasă am păzit, acoperind adevărul cu nedreptatea. Ca unul care ispiteşte pe Dumnezeu, rău am făcut şi toată rânduiala ca un lup o am tulburat. Pentru aceasta, osândit am fost de judecata cea dreaptă, plata fărădelegilor mele înaintea tuturor voi primi; gheena şi celelalte munci aşteaptă să mă primească osândit. Cu

milostivire căutând spre mine atunci, Hristoase, miluieşte-mă.

Cântarea a 4-a

Irmos: Mai înainte văzând cu duhul Avacum pogorârea Ta către sărăcia mea, Hristoase, întărindu-se cu dumnezeiasca iconomie a strigat: încordează cu mânie arcul Tău asupra vrăjmaşilor, izbăvind din robie pe robii Tăi, ce strigă cu netăcute glasuri: slavă puterii Tale, Doamne!

Nu m-am deprins din tinereţe să filosofez cu vorbe meşteşugite şi nici să cânt bineglăsuitor, ci de păcate m-am lipit şi ştiu că sunt cu totul spurcat: milostive Doamne, primeşte proasta mea rugăciune, nu cu înţelepciune alcătuită, ci din amărăciunea sufletului adusă pentru păcate.

Cuvântul iscusit, vorba plăcută, grăirea grabnic curgătoare a limbii nu mă vor izbăvi de munci pe mine, cel ce am inimă cugetătoare de cele rele, mă spurc în poftele sufletului şi sunt cufundat în adâncul focului: o, Milostive Mântuitorule, dăruieşte-mi vreme de pocăinţă!

Slavă...

Dincolo, după moarte, nici a lucra nu voi mai putea, nici rugăciunea mea nu va fi primită; acum, plângând, cer cu nădejde: dă-mi, Hristoase, să lucrez țarina cea bineroditoare a pocăinței și să culeg seceriș de bucurie, ca să aduc Ție roade de pocăință.

Și acum...

Fărădelegile mele cele arătate și cele nearătate, cele văzute și cele nevăzute și peste fire, ca un Dumnezeu iartă-mi-le, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, care se roagă pentru toți, Multmilostive Hristoase. Pentru aceasta, ridică-mă din adâncul păcatului.

Cântarea a 5-a

Irmos: Isaia, mintea cea de foc, mânat de Duhul a vestit și mânecând către Dumnezeu s-a rugat să dea război Domnul asupra răucredincioșilor, că adevăr n-au făcut pe pământ. Pentru aceasta, suflete al meu, sculându-te din bezna păcatului, cu lumina pocăinței luminează-te.

Vrăjmașul făcător de rele fără rușine a năvălit asupra mea, scrâșnit-a din dinți cu zavistie; mult m-am luptat, și m-a biruit; căzut-am în cursele lui, și ca pe o fiară spre ucidere m-a vânat, și cu săgeata fărădelegii m-a săgetat, și cu sabia păcatului m-a lovit: Iisuse, Doctorul tuturor, vindecă-mă.

Gspititorul credinței mele mă împinge întâi la rău nu cu ce urăsc, ci cu lucrurile pe care le îndrăgesc, legându-mă cu ele ca în lanțuri, apoi mă trage și în răutățile celelalte și se laudă cu pierzarea mea: ci Tu, Hristoase, primește-mă pe mine, cel ce mă pocăiesc.

Slavă...

Slăbește, Doamne, slăbește greșalele mele și nu mă pierde cu fărădelegile mele, ci fă arătată asupra mea bunătatea Ta, ca să mânec și să Te slăvesc pe Tine, Unule Iubitorule de oameni.

Și acum...

Maică a Iubitorului de oameni Dumnezeu, când aduci rugă-

ciune lui Dumnezeu pentru neamul creştinesc pomeneşte-mă pe mine, păcătosul, ca să nu fiu oprit de vameşii din văzduh şi să nu se îngreuneze păcatele mele în cântarele din văzduh, ci îngerilor cu chip luminat predă-mă.

Cântarea a 6-a

Irmos: Ca Iona strig Ție, Hristoase, ținut în chitul răutăților mele: din adâncul păcatului scoate-mă, ca să nu se sfârşească sufletul meu, primeşte rugăciunea mea în Biserica Ta cea sfântă.

Cu sufletul râvnesc pentru lucrul Domnului, dar cu trupul cad în păcat, stăpânit de multele gânduri ce odrăslesc, ca nişte ramuri, din rădăcina cea una a inimii – dintre care, Hristoase, nimiceşte-le pe cele uscate, adică păcătoase, ca să nu fiu aruncat cu ele în foc.

Cruțat am fost până acum ca un pom în curtea legii lui Hristos, dar niciodată n-am făcut roadă bună Stăpânului meu şi Făcătorului meu de bine; mă cutremur de blestemul tă-

ierii, dacă nu voi aduce la vreme roadă de pocăință.

Pământul se împodobeşte cu florile, iar pomul este lăudat pentru roadă; eu însă m-am spurcat cu păcatele de tot felul şi, de acestea fiind stăpânit, de Dătătorul binelui m-am depărtat: Tu însă, ca un Milostiv, spală-mă de întinăciunea greşalelor mele.

Slavă...

De dormitare rea cuprins am fost eu, ticălosul, şi somnul deznădejdii m-a acoperit: Tu însă, Doamne, cu milostivire grabnică ridică-mă şi mă mântuieşte.

Şi acum...

Uşa vieții cea cunoscută cu mintea, Preacurată de Dumnezeu Născătoare! La tine cădem cu credință: izbăveşte-ne pe noi de necaz, că proslăvim Naşterea ta, şi roagă-te pentru mântuirea sufletelor noastre.

Condac, glas 8. În toate ceasurile văzând în sinemi căderea cea sufletească şi îndelungă răbdarea Ta, Cu-

vinte, nesocotind, de toate bunătățile m-am lipsit şi de toată munca m-am făcut vinovat: ci Tu, Multmilostive, pentru Născătoarea de Dumnezeu ridică-mă pe mine, cel deznădăjduit.

Icos: Cele pământeşti şi vremelnice am iubit, de bunătățile cele veşnice m-am lipsit. Hristoase Iisuse, Unule Iubitorule de oameni, Nădejdea cea nelipsită a păcătoşilor, Care verşi milă celor ce se căiesc, nu trece cu vederea nici pocăința mea, Iisuse. Înțeleg că tâlharul prin mărturisire s-a mântuit, şi vameşul prin milostenie s-a curățit, şi la desfrânata care a plâns cuget, că în toți aceştia ai pus pilde de pocăință, că certi cu milostivire şi miluieşti cu căldură, pe cei ce se pocăiesc îi vezi şi în întâmpinarea lor alergi ca un părinte. Dacă voieşti, putere ai să ierți şi păcatele mele, cu care şi după făgăduința botezului m-am spurcat, şi după făgăduința călugărească: Tu, ca un Dumnezeu, dă-mi curăție, pentru rugăciunile Preacuratei şi Prealăudatei Maicii Tale.

Cântarea a 7-a

Irmos: Prin înger i-ai păzit pe tineri în cuptorul învăpăiat şi pe chinuitor, arzându-l, l-ai ruşinat ca un Dumnezeu, arătată făcând puterea Ta, Căruia cântând grăim: bine eşti cuvântat în veci, Dumnezeul părinților noştri!

Păcatele altora cercetând, iar fărădelegea mea păzind, cu limba mă îndreptățesc, dar cu faptele sunt mai rău decât necredincioşii eu, ticălosul; văd paiul din ochiul altuia, însă bârna mea nu o simt. O, Milostive Doamne! Cu judecata pe care o ştii, mântuieşte-mă.

Între toți oamenii cei din veac nu pot afla păcătos asemenea mie: pentru aceasta, cuprins sunt de întristare şi necredincios mă ştiu, fățarnic înaintea oamenilor şi nelegiuit înaintea lui Dumnezeu. Pentru ce mă voi pocăi mai întâi nu ştiu: ci Tu, Hristoase, Dumnezeul meu, cu milostivirea Ta mântuieşte-mă.

Slavă...

Robul care a ascuns talantul primit spre lucrare de la Tine

eu sunt, ticălosul de mine: ce voi face când vei veni să judeci pe fiecare după ceea ce a lucrat? Cruță-mă însă, Doamne, nu mă trimite în foc, Multmilostive!

Şi acum...

Ca Eva împreună-vorbind cu patimile trupeşti, ca de un şarpe am fost înşelat cumplit şi de mult bine m-am lipsit: Apărătoare înfricoşătoare, Preaslăvită Născătoare de Dumnezeu Marie, izbăveşte-mă de războiul cel diavolesc.

Cântarea a 8-a

Irmos: Rugăciunea împărăteştilor tineri a răcit văpaia cuptorului şi a biruit întărâtarea chinuitorului, şi ca într-o cămară de nuntă cântând, grăiau: Binecuvântați, toată făptura, pe Domnul!

Nici un rang al acestei lumi nu-i va izbăvi de muncile cele veşnice pe călcătorii poruncii dumnezeieşti, că nemincinos e Judecătorul şi fără de părtinire. Ție mă rog, Stăpâne: înainte de sfârşit, curățeşte-mă.

Ori puțin, ori mult viețuind pe acest pământ, nimeni nu poate scăpa de moarte. Pentru că dincolo vor fi cercetate faptele, Tu iartă-mă aici, Doamne, ca să nu fiu muncit acolo precum cei fără de Dumnezeu.

Slavă...

Vindecă mintea mea rănită cu iubirea de plăceri a vieții, şi îmblânzeşte învolburarea patimilor mele, şi pe calea pocăinței ridică-mă, ca să strig Ție cu glas de umilință: Doamne, nu mă osândi după faptele mele, ci cu milostivirea Ta mântuieşte-mă!

Şi acum...

Născătoare de Dumnezeu Fecioară, lecuieşte-mi rănile ce putrezesc cumplit, fiind ascunse, spală-le cu untdelemnul lacrimilor, leagă-le cu faşa pocăinței şi fă-mă sănătos, şi din patul deznădejdii ridică-mă, şi de tot răul şi de uneltirile vrăjmaşului izbăveşte-mă, şi du la Fiul tău rugăciunea mea.

Cântarea a 9-a

Irmos: Ceea ce eşti din fire Fecioară şi mai presus de fire ai născut pe Dumnezeu, blestemul Evei ai stricat şi pe Adam din legături l-ai izbăvit, roagă-te Fiului tău acum să-mi dăruiască iertarea păcatelor, ca să te măresc pe tine, Născătoare de Dumnezeu, cu credință dreaptă şi cu bucurie în inimă.

Luat-am crucea lui Hristos, dar până la sfârşit nu o am purtat. Cum mă voi mai numi creştin? Că nici o făgăduință nu am păzit curat, în toate am mințit Stăpânului meu Hristos. Cu grăbire fuge de vultur pasărea, iar eu tind cu grăbire către păcat. Ca peştele care a înghițit cârligul undiței, aşa sunt prins de mulțimea răutăților mele: ci Tu, Doamne, cu milostivirea Ta mântuieşte-mă.

A umbla pe calea dreaptă, împărătească, şi a păzi legea lui Hristos nu am voit; abătutu-m-am pe căi rele, pe spinii păcatului am călcat şi de aceştia am fost cumplit străpuns. Către Tine, Hristoase, strig: dăruieşte-mi lacrimi de pocăință, şi spală-mă de putreziciunea sufletului, şi fă-mă lipsit de întinăciune, Mântuitorule.

Slavă...

Cel ce voieşti ca toți oamenii să se mântuiască şi vină la vrednicia cea dintâi, cu multă milostivirea Ta cercetează, Doamne, sufletul meu sărman; pe mine, cel ce toată viața în desfrânare mi-am cheltuit-o, primeşte-mă ca pe desfrânata şi miluieşte-mă.

Şi acum...

Unule din Sfânta Treime, Hristoase, Adevăratul Dumnezeul nostru, pentru rugăciunile Sfintei Născătoare de Dumnezeu şi ale Înainte-Mergătorului Ioan, ale puterilor cereşti, ale apostolilor şi prorocilor şi mucenicilor, ale ierarhilor şi cuvioşilor, în mijlocul tuturor sfinților spune-mi cu glasul Tău cel vrednic de laudă: Iartă-se ție păcatele tale, mergi în viața veşnică!

Canon de pocăință către Domnul Dumnezeu al lui Chiril, episcopul Turovului, care se citește în toate zilele, pe glasul al cincilea

Cântarea 1

Irmos: Pomenind, o, suflete, dreapta lui Moisi, fugi din Egiptul cel iubitor de păcat şi leapădă robia lui Faraon celui cunoscut cu mintea, ca să primeşti toiagul Crucii şi să treci marea patimilor, cu smerenie strigând: Domnului să cântăm, căci cu slavă S-a proslăvit!

La anii cei dinainte cuget şi înțeleg mulțimea răutăților mele, de la care întoarce-mă, Hristoase, ca

să beau pelinul judecăților Tale spre alungarea vătămării păcatului, ca să nu mi se închidă mie uşile pocăinței.

Voiesc a spune acum, Hristoase, înaintea icoanei Tale, toată amărăciunea şi lenevirea sufletului meu şi toată neputința trupului meu, că de mă şi silesc să tac păcatele mele, din durerea inimii mă mărturisesc Ție, că sunt ca lucrătorul care, pierzând semințele, n-are roadă, şi ca neguțătorul care, irosind cele împrumutate, va pătimi: ci pentru pocăință, Doamne, mântuieşte-mă.

Vremea vieții mele puțină este şi plină de fapte rele, că nimeni n-a săvârşit răutatea şi păcatul cum am păcătuit eu, Mântuitorule, cu cuvântul, cu fapta şi cu gândul, cu ochii şi cu pofta, şi până în ziua de astăzi Te întărât. Mântuieşte-mă, Hristoase, de gândurile rele şi de greşale, ca să nu-mi fie mie cele de pe urmă mai rele decât cele dintâi.

Fecioară Marie, Maica Vieții mele, Călăuzirea orbilor, Bogăția săracilor, Puterea celor neputincioşi,

Vindecarea rănilor, Uşurarea bolilor, Prefacerea necazurilor şi Dezlegarea legăturilor, Nădejdea de mântuire! Auzi rugăciunea mea, împlineşte dorirea mea, că voia ta este ajutor.

Cântarea a 3-a

Irmos: Ca un Dumnezeu Atotputernic, fă bineroditor sufletul meu cel înţelenit cu relele pustiiri, ca să aduc Ţie rugăciune cu duh înfrânt.

Din scutece m-a dus în robie vrăjmaşul şi de focul drăcesc m-am aprins; arzând de nelegiuire, fac tot păcatul. Nu mă pocăiesc deloc cu durere, ci pier mândrindu-mă: Hristoase al meu, mântuieşte-mă pe mine, cel deznădăjduit!

În tinereţe fărădelegea am lucrat şi poftele necurate, iar la bătrâneţe faptele de ruşine şi păcatele peste fire, şi până acum nu mă las de întinăciune, amăgit fiind de diavol, dar de acum, Doamne, mă pocăiesc: izbăveşte-mă de muncile cele veşnice.

Vai mie, că mă amăgesc cu obiceiurile păcătoase ale tinereţii,

şi puţinul mi s-a făcut mie prăpastie mare, că mă văd biruit de păcat: spre milostivirea Ta caut, Dumnezeule, nu mă lepăda.

Ştiută Apărătoare şi Mijlocitoare către Dumnezeu a tuturor creştinilor, Marie, de Dumnezeu aleasă Stăpână, primeşte rugăciunea mea şi cere iertarea greşalelor mele multe.

Sedealnă, glas 8

Umblet viclean umblând într-ascuns, nu m-am tăinuit de atoatevăzătorul ochi al lui Dumnezeu; credinţă mincinoasă am păzit, acoperind adevărul cu nedreptatea. Ca unul care ispiteşte pe Dumnezeu, rău am făcut şi toată rânduiala ca un lup o am tulburat. Pentru aceasta, osândit am fost de judecata cea dreaptă, plata fărădelegilor mele înaintea tuturor voi primi; gheena şi celelalte munci aşteaptă să mă primească osândit. Cu milostivire căutând spre mine atunci, Hristoase, miluieşte-mă pe mine, păcătosul, şi mântuieşte-mă.

Slavă... Şi acum...

Acelaşi glas

Nici un om, chiar dacă ar fi viața lui numai o zi, nu e curat de întinăciune, ci fără de păcat e numai Unul Dumnezeu, Care S-a îmbrăcat în trup pentru noi din Fecioara Maria, luând păcatele întregii lumi, Multmilostivul Hristos, Dumnezeul nostru, Care voieşte ca toți oamenii să se mântuiască, Bunul Iubitor de suflete, Părintele orfanilor, Dumnezeul celor ce se căiesc, Doctorul sufletelor şi trupurilor noastre, Mântuitorul oamenilor. La Acesta să alergăm, ca să primim milă.

Cântarea a 4-a

Irmos: Mai înainte văzând cu duhul Avacum pogorârea Ta către sărăcia mea, Hristoase, întărindu-se cu dumnezeiasca iconomie a strigat: încordează cu mânie arcul Tău asupra vrăjmaşilor, izbăvind din robie pe robii Tăi, ce strigă cu netăcute glasuri: slavă puterii Tale, Doamne!

Vai ție, suflete păcătoase! Adesea te pocăieşti şi totdeauna păcătuieşti. De ce nu fugi de şarpe, dacă

ştii că e pierzător? Cum nu te temi de scorpie, de ştii că are ghimpe ucigător? Varsă înainte de moarte lacrimi, ca să stingă focul cel veşnic.

Cuvântul iscusit, vorba plăcută, grăirea grabnic curgătoare a limbii nu mă vor izbăvi de munci pe mine, cel ce am inimă cugetătoare de cele rele, mă spurc în poftele sufletului şi sunt cufundat în adâncul focului: o, Milostive Mântuitorule, dăruieşte-mi vreme de pocăință!

În deşert iau seama la pilda smochinului, lăudându-mă cu frunzişul multei grăiri şi roada faptelor bune nefăcând; de cred în Hristos, Fiul lui Dumnezeu, şi dracii cred, dar se cutremură de Ziua Judecății, când toți vor primi cinste sau munci după ceea ce au lucrat: Tu însă, Doamne Dumnezeule, mântuieşte-mă pe mine, păcătosul!

Fărădelegile cele arătate şi cele nearătate, cele ştiute şi cele neştiute şi cele peste fire, ca un Dumnezeu, iartă-mi-le, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, care se roagă

pentru toți, Hristoase Multmilostive, și scoate-mă din prăpastia păcatului.

Cântarea a 5-a

Irmos: Isaia, mintea cea de foc, mânat de Duhul a vestit și mânecând către Dumnezeu s-a rugat să dea război Domnul asupra răucredincioșilor, că adevăr n-au făcut pe pământ. Pentru aceasta, suflete al meu, sculându-te din bezna păcatului, cu lumina pocăinței luminează-te.

Vrăjmașul făcător de rele fără ruşine a năvălit asupra mea, scrâșnit-a din dinți cu zavistie; mult m-am luptat, și m-a biruit; căzut-am în cursele lui, și ca pe o fiară spre ucidere m-a vânat, și cu săgeata fărădelegii m-a săgetat, și cu sabia păcatului m-a lovit: Iisuse, Doctorul tuturor, vindecă-mă!

Spititorul credinței mele mă împinge întâi la rău nu cu ce urăsc, ci cu lucrurile pe care le îndrăgesc, legându-mă cu ele ca în lanțuri, apoi mă trage și în răutățile celelalte și se laudă cu pierzarea mea: ci Tu, Hris-

toase, primește-mă pe mine, cel ce mă pocăiesc.

Ieși fugind, suflete, din locul cel de păcătuire, că nefiind în pom roadă pofta nu te va mâna des în curte. Mai bine a pribegi pentru Dumnezeu decât a te încurca în lațul văzut, ca să nu te afli zidind și iarăși stricând lucrul Domnului.

Maică a Iubitorului de oameni Dumnezeu, când aduci rugăciune lui Dumnezeu pentru neamul creștinesc pomenește-mă pe mine, păcătosul, ca să nu fiu oprit de vameșii din văzduh și să nu se îngreuneze păcatele mele în cântarele din văzduh, ci îngerilor cu chip luminat predă-mă.

Cântarea a 6-a

Irmos: Ca Iona strig Ție, Hristoase, ținut în chitul răutăților mele: din adâncul păcatului scoate-mă, ca să nu se sfârșească sufletul meu, primește rugăciunea mea în Biserica Ta cea sfântă.

Cu sufletul râvnesc pentru lucrul Domnului, dar cu trupul cad în

păcat, stăpânit de multele gânduri ce odrăslesc, ca nişte ramuri, din rădăcina cea una a inimii – dintre care, Hristoase, nimiceşte-le pe cele uscate, adică păcătoase, ca să nu fiu aruncat cu ele în foc.

Cruțat am fost până acum ca un pom în curtea legii lui Hristos, dar niciodată n-am făcut roadă bună Stăpânului meu şi Făcătorului meu de bine; mă cutremur de blestemul tăierii, dacă nu voi aduce la vreme roadă de pocăință.

În groapa pierzării multele sminteli ale fărădelegilor mele m-au aruncat şi, ținut fiind de deznădejde, asemenea lui Cain m-am ascuns după ce am omorât sufletul meu cu multe nelegiuiri: Tu însă, Doamne, precum voieşti, cu rânduiala judecăților Tale mântuieşte sufletul ticălos.

Pământul se împodobeşte cu florile, iar pomul este lăudat pentru roadă; eu însă m-am spurcat cu păcatele de tot felul şi de acestea sunt stăpânit. Bună Maică a Bunului Împărat, tu peste toate ai stăpânire: revarsă

mila ta asupra mea, celui împătimit, că n-am nădejde din altă parte, că tu eşti Nădejdea mea cea puternică.

Condac, glas 6

De dumnezeieştile Scripturi am uitat, iar cele străine nebuneşte am cercetat eu, ticălosul, de mâhnirea tulburării fiind ținut şi în mijlocul lumii pătimaşe sălăşluindu-mă. Pe Tine, Dumnezeul şi Făcătorul tuturor, Te chem acum: grăbeşte, Îndurate, şi sârguieşte spre ajutorul meu, că poți voind.

Icos

Tinde mâna Ta, Milostive, spre mine, pătimaşul, şi mă ridică din groapa patimilor, în care de a mea voie m-am aruncat, şi mă scoală din somnul păcatului pe mine, cel apăsat de lenevire, izbăveşte-mă de flacăra cea cumplită pe mine, cela ce mi-am spurcat şi trupul, şi sufletul, şi trimite-mi înger povățuitor şi ocrotitor, care să mă călăuzească în calea voii Tale, ca împreună cu dânsul să Te cânt pe Tine, Dumnezeu Cel bun şi îndu-

rat, Făcătorul meu, Care ai izbăvit din cuptorul haldeilor pe cei trei tineri, ce mai înainte au închipuit Naşterea Ta din Fecioară, strigând: grăbeşte, Îndurate, şi sârguieşte spre ajutorul nostru, că poţi voind.

Cântarea a 7-a

Irmos: Prin înger i-ai păzit pe tineri în cuptorul învăpăiat şi pe chinuitor, arzându-l, l-ai ruşinat ca un Dumnezeu, arătată făcând puterea Ta, Căruia cântând grăim: bine eşti cuvântat în veci, Dumnezeul părinţilor noştri!

Păcatele altora cercetând, iar fărădelegea mea păzind, cu limba mă îndreptăţesc, dar cu faptele sunt mai rău decât necredincioşii eu, ticălosul; văd paiul din ochiul altuia, însă bârna mea nu o simt. O, Milostive Doamne! Cu judecata pe care o ştii, mântuieşte-mă pe mine, păcătosul.

Laud sfânta vieţuire a altora, dar de păcatele mele nu mă las; altora le dau lege, dar mai mult decât toţi am nelegiuit şi m-am făcut mai rău chiar decât ucigaşii de Hristos, talantul cel dat mie rău l-am pierdut, că dacă Tu, Doamne, nu vei zidi casa sufletului, deşartă e mântuirea omenească.

Între toţi oamenii cei din veac nu pot afla păcătos asemenea mie: pentru aceasta, cuprins sunt de întristare şi necredincios mă ştiu, făţarnic înaintea oamenilor şi nelegiuit înaintea lui Dumnezeu. Pentru ce mă voi pocăi mai întâi nu ştiu: ci Tu, Hristoase, Dumnezeul meu, cu milostivirea Ta mântuieşte-mă.

Ca Eva împreună-vorbind cu patimile trupeşti, ca de un şarpe am fost înşelat cumplit şi de mult bine m-am lipsit: Apărătoare înfricoşătoare, Preaslăvită Născătoare de Dumnezeu Marie, izbăveşte-mă de războiul cel diavolesc.

Cântarea a 8-a

Irmos: Rugăciunea împărăteştilor tineri a răcit văpaia cuptorului şi a biruit întărâtarea chinuitorului, şi ca într-o cămară de nuntă cântând, grăiau: Binecuvântaţi, toată făptura, pe Domnul!

Nici un rang al acestei lumi nu-i va izbăvi de muncile cele veşnice pe călcătorii poruncii dumnezeieşti, că nemincinos e Judecătorul şi fără de părtinire. Ție mă rog, Stăpâne: înainte de sfârşit, curățeşte-mă!

Ori puțin, ori mult viețuind pe acest pământ, nimeni nu poate scăpa de moarte. Pentru că dincolo vor fi cercetate faptele, Tu iartă-mă aici, Doamne, ca să nu fiu muncit acolo precum cei fără de Dumnezeu.

Vremea s-a scurtat de acum, o, suflete, şi tu nu ți-ai dezlegat cureaua încălțămintei, care este păcatul trupesc netămăduit. Rană am simțit în suflet, deznădăjduitu-m-am din pricina fărădelegilor mele, ca între tâlhari am căzut: ci Tu dezleagă-mă, Hristoase, de lanțurile păcatului.

Născătoare de Dumnezeu Fecioară, lecuieşte-mi rănile ce putrezesc cumplit, fiind ascunse, spală-le cu untdelemnul lacrimilor, leagă-le cu faşa pocăinței şi fă-mă sănătos, şi din patul deznădejdii ridică-mă, şi de tot răul şi de uneltirile vrăjmaşului izbăveşte-mă, şi du la Fiul tău rugăciunea mea.

Cântarea a 9-a

Irmos: Ceea ce eşti din fire Fecioară şi mai presus de fire ai născut pe Dumnezeu, blestemul Evei ai stricat şi pe Adam din legături l-ai izbăvit, roagă-te Fiului tău acum să-mi dăruiască iertarea păcatelor, ca să te măresc pe tine, Născătoare de Dumnezeu, cu credință dreaptă şi cu bucurie în inimă.

Luat-am crucea lui Hristos, dar până la sfârşit nu o am purtat. Cum mă voi mai numi creştin? Că nici o făgăduință nu am păzit curat, în toate am mințit Stăpânului meu Hristos Dumnezeu. Cu grăbire fuge de vultur pasărea, iar eu tind cu grăbire către păcat. Ca peştele care a înghițit cârligul undiței, aşa sunt prins de mulțimea răutăților mele: ci Tu, Doamne, cu milostivirea Ta mântuieşte-mă.

Jugul uşor al lui Hristos l-am lepădat, după voia mea m-am deprins să umblu; abătutu-m-am pe căi

rele şi lanţul diavolului am luat pe grumazul meu sufletesc. Ca racul, de nevoie merg înainte şi degrab spre păcat alerg îndărăt ca dânsul, şi cu înlesnire vrăjmaşul mă vânează şi mă răpeşte: ci Tu, Hristoase, izbăveşte-mă, ca să nu fiu zdrobit de dinţii iadului.

A umbla pe calea dreaptă, împărătească, şi a păzi legea lui Hristos nu am voit; abătutu-m-am pe căi rele, pe spinii păcatului am călcat şi de aceştia am fost cumplit străpuns. Către Tine, Hristoase, strig: dăruieşte-mi lacrimi de pocăinţă, şi spală-mă de putreziciunea sufletului, şi fă-mă lipsit de întinăciune, Mântuitorule.

U nule din Sfânta Treime, Hristoase, Adevăratul Dumnezeul nostru, pentru rugăciunile Sfintei Născătoare de Dumnezeu şi ale Înainte-Mergătorului Ioan, ale puterilor cereşti, ale apostolilor şi prorocilor şi mucenicilor, ale ierarhilor şi cuvioşilor, în mijlocul soborului tuturor sfinţilor spune-mi cu glasul Tău cel vrednic de laudă: Iartă-se ţie păcatele tale, mergi în pacea cea veşnică!

Cuprins

RUGĂCIUNI PENTRU FIECARE ZI A SĂPTĂMÂNII

Rugăciuni pentru ziua duminicii 7

Rugăciuni pentru ziua de luni 19

Rugăciuni pentru ziua de marţi 31

Rugăciuni pentru ziua de miercuri . . . 44

Rugăciuni pentru ziua de joi 57

Rugăciuni pentru ziua de vineri 75

Rugăciuni pentru ziua sâmbetei 93

CANOANE DE POCĂINŢĂ

Canon de rugăciune, al păcătosului Chiril 115

Canon de pocăinţă către Domnul nostru Iisus Hristos, care se cântă în toate zilele, facere a cuviosului părinte Chiril, glasul al cincilea 129

Canon de pocăinţă către Domnul Dumnezeu al lui Chiril, episcopul Turovului, care se citeşte în toate zilele, pe glasul al cincilea 144

DIFUZARE:
S.C. Supergraph S.R.L.
Str. Ion Minulescu nr. 36, sector 3,
031216, Bucureşti
tel. 021-320.61.19, fax 021-319.10.84
e mail: editura@sophia.ro
www.sophia.ro

Vă aşteptăm la
LIBRĂRIA SOPHIA
str. Bibescu Vodă nr. 24,
040152, Bucureşti, sector 4
(lângă Facultatea de Teologie)
tel. 0722.266.618
www.librariasophia.ro

Sacrifică puțină vreme
pentru a răsfoi cărțile noastre:
este cu neputință să nu găsești ceva
pe gustul și spre folosul tău!

08.06.2018,
Librăria Sophia
BUCUREȘTI

Lei 6

Sfântul Chiril al Turovului, născut la începutul veacului al XII-lea în Bielorusia de astăzi, din neam bogat şi de vază, a primit de la Dumnezeu pentru lepădarea sa de bogăţia şi slava pământească darul şi cinstea de a fi nu numai cel dintâi stâlpnic din istoria Ortodoxiei la slavii de Răsărit, ci şi Hrisostomul ei – cel mai mare propovăduitor al Rusiei Kievene. Ca nevoitor, ca arhiereu, ca propovăduitor şi tâlcuitor al cuvântului lui Hristos, s-a bucurat de o uriaşă cinstire şi preţuire din partea contemporanilor într-o vreme şi într-un spaţiu deloc lipsite de etaloane ale sfinţeniei, şi de-a lungul veacurilor scrierile lui au fost copiate mereu alături de scrierile vechilor Părinţi ai Bisericii.

Minunatele rugăciuni ale Sfântului Chiril vă vor aduce, nădăjduim, pacea sufletească, smerenia, nădejdea şi apropierea de Dumnezeu de care avem trebuinţă întotdeauna, atât la bucurie, cât şi la greu.

editura Σοφία

www.sophia.ro
978-973-136-452-0
9 789731 364520